SZKOŁA POLICJI W SŁUPSKU

przegląd prewencyjny

NR 3 / 2012 (7) 10.12.2012 ISSN 2080 - 7872

FOT. P.SOCHACKI

NARADA SŁUŻBOWA NACZELNIKÓW WYDZIAŁÓW PREWENCJI KOMEND WOJEWÓDZKICH / STOŁECZNEJ POLICJI

NUMER SPECJALNY

FUNDACJA WSPÓŁPRACY POLSKO - NIEMIECKIEJ
STIFTUNG FÜR DEUTSCH-POLNISCHE ZUSAMMENARBEIT

Książka - przeznaczona dla kierowców polskich i niemieckich - została wydana w słupskiej Szkole Policji. To jeden z efektów prowadzonej od kilkunastu lat współpracy z Wyższą Zawodową Szkołą Policji w Oranienburgu pod Berlinem. Publikacja ta powstała w ramach projektu *Eksport dobrych praktyk, Polska-Niemcy, zaproszenie do bliższej międzyinstytucjonalnej współpracy zawodowej* wspieranego przez Fundację Współpracy Polsko--Niemieckiej.

FOT. P. KOZŁOWSKI

Szanowni Czytelnicy

W Szkole Policji w Słupsku od 19 lat organizowany jest turniej pod nazwą Ogólnopolskie Zawody Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku". Podczas Turnieju najlepsze patrole ze wszystkich komend wojewódzkich oraz Komendy Stołecznej Policji konkurują ze sobą w dyscyplinach związanych z pełnioną na co dzień służbą patrolową oraz patrolowo-interwencyjną. Zawody mają charakter doskonalenia zawodowego, a jednocześnie stanowią platformę wymiany doświadczeń, elementy rywalizacji ściśle korespondują z doskonaleniem umiejętności związanych m.in. z taktyką i technikami podejmowania interwencji służbowych, postępowaniem przed realizacją zleconych zadań, w jej trakcie i po jej zakończeniu, bezpieczeństwem oraz umiejętnością współpracy w sytuacjach ekstremalnych.

Od samego początku Turniejowi towarzyszy wiele przedsięwzięć mających na celu integrację środowiska, ale przede wszystkim propagowanie nowych rozwiązań organizacyjnych i szkoleniowych funkcjonariuszy pionu prewencji. Jednym z takich przedsięwzięć jest coroczna narada służbowa naczelników wydziałów prewencji komend wojewódzkich i Komendy Stołecznej Policji. Organizatorem narady jest Biuro Prewencji Komendy Głównej Policji i Szkoła Policji w Słupsku. Tegoroczna narada odbyła się 13 września. Udział w niej wzięli poza kierownictwem Biura i naczelnikami wydziałów prewencji szczebla wojewódzkiego także przedstawiciele wszystkich szkół policyjnych. Podczas narady omawiano zagadnienia odnoszące się do bieżących obszarów funkcjonowania pionu prewencji. Wartym odnotowania jest fakt spotkania się Komendanta Głównego Policji nadinsp. Marka Działoszyńskiego z uczestnikami narady, w trakcie którego nastąpiła wymiana informacji dotyczących priorytetów, planowanych działań oraz oceny udziału Policji w zabezpieczeniu Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej EURO 2012. ▶

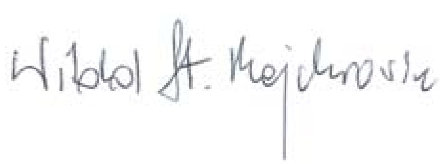
SPIS TREŚCI

W dniach 12–14 września br. w Słupsku trwały kolejne zmagania najlepszych patroli z całego kraju. W związku z tym zapraszam Państwa do lektury kolejnego wydania specjalnego „Przeglądu Prewencyjnego”, poświęconego problematyce poruszanej podczas narady służbowej kierownictwa pionu prewencji, a także wynikom XIX edycji Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku”.

Wydanie tego numeru „Przeglądu” traktujemy jako podsumowanie obu tych przedsięwzięć oraz formę utrwalenia efektów wyników narady, jak również wysiłku wszystkich policjantów i ich bezpośrednich przełożonych towarzyszącego przygotowaniom do Turnieju oraz udziałowi w nim. Znacząca część „Przeglądu” zawiera m.in. informacje dotyczące wyników osiągniętych po pierwszym półroczu br. w zakresie realizacji priorytetów Komendanta Głównego Policji pozostających we właściwości Biura Prewencji, doświadczeń jednostek szkoleniowych dotyczących realizacji przez słuchaczy szkolenia podstawowego służb patrolowych (przewidzianych przez program szkolenia podstawowego zawodowego) w jednostkach Policji oraz doświadczeń dotyczących współpracy w zakresie doskonalenia zawodowego lokalnego, problematyki przeciwdziałania eskalacji przemocy na tle rasowym i narodowościowym, rozwiązań wykorzystywanych w celu podniesienia rangi policjantów pełniących służbę na podstawowych stanowiskach wykonawczych, propozycji zmian w funkcjonowaniu SESPol.

Końcowa część numeru specjalnego „Przeglądu” została poświęcona przebiegowi i wynikom XIX edycji Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku”. Całość została uzupełniona o płytę CD zawierającą m.in. założenia wykorzystywane podczas poszczególnych konkurencji Turnieju (o charakterze zarówno teoretycznym, jak i praktycznym). Materiały te **mogą być wykorzystane do celów służbowych**, nie tylko w procesie przygotowania się do jubileuszowych 20. zawodów planowanych na przyszły rok, ale również w procesie doskonalenia zawodowego realizowanego w jednostkach terenowych Policji.

Zastępca Komendanta
Szkoły Policji w Słupsku

podinsp. Piotr Sochacki - p.o. Kierownik Zakładu Prewencji i Ruchu Drogowego Szkoły Policji w Słupsku.

ROZPOCZĘCIE NARADY SŁUŻBOWEJ

FOT. P. SOCHACKI

Tradycją, w ramach dobrych praktyk, stało się organizowanie w Szkole Policji w Słupsku narad służbowych naczelników wydziałów prewencji komend wojewódzkich i Komendy Stołecznej Policji z kierownictwem Biura Prewencji Komendy Głównej Policji. Towarzyszą one zawsze finałom Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku”. W tym roku narada odbyła się 13 września 2012 r. Uczestniczyli w niej również przedstawiciele wszystkich szkół policyjnych w Polsce. Celem narady była jak zwykle analiza najistotniejszych tematów z obszaru funkcjonowania służby prewencyjnej Policji. Narada była okazją do wymiany doświadczeń i wiedzy, a także do informowania o problemach, jakie są napotykane w codziennej służbie. Naradzie przyglądał się insp. Jacek Gil, Komendant Szkoły Policji w Słupsku, który poprosił zebranych o przekazanie informacji dotyczących absolwentów Szkoły oraz o przekazanie propozycji ewentualnych zmian w zakresie programu kursu podstawowego.

Zgodnie z poleceniem Pierwszego Zastępcy Komendanta Głównego Policji nadinsp. Krzysztofa Gajewskiego narada została wzbogacona o temat *Wizja funkcjonowania dzielnicowych na terenie zreorganizowanych posterunków Policji.*

W naradzie wzięli udział:

nadinsp. Marek Działoszyński, Komendant Główny Policji,
insp. Jacek Gil, Komendant Szkoły Policji w Słupsku,
mł. insp. Ryszard Garbarz, p.o. Dyrektor Biura Prewencji KGP,
insp. Witold St. Majchrowicz, Zastępca Komendanta Szkoły Policji w Słupsku,
mł. insp. Tomasz Cybulski, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Radomiu,
mł. insp. Tomasz Jędrzejczyk, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Łodzi,
mł. insp. Jakub Kosiń, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Kielcach,
mł. insp. Andrzej Kulesza, Naczelnik Wydziału Prewencji KSP,
mł. insp. Piotr Kulesza, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Krakowie,
mł. insp. Arkadiusz Popiół, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Szczecinie,
mł. insp. Adam Skrzypek, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP we Wrocławiu,
mł. insp. Jarosław Świerczyński, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Bydgoszczy,
mł. insp. Sylwester Urbaniak, Kierownik Zakładu Interwencji Policyjnych w Szkole Policji w Pile
mł. insp. Dariusz Walczak, Kierownik Zakładu Służby Prewencyjnej Szkoły Policji w Katowicach,
mł. insp. Anna Wawrzczak-Gazda, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Opolu,
podinsp. Jan Kościuk, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Gdańsku,
podinsp. Robert Kumor, Naczelnik Wydziału ds. Zabezpieczenia Prewencyjnego Biura Prewencji KGP,
podinsp. Mariusz Macierzyński, starszy wykładowca Zakładu Interwencji Policji Szkoły Policji w Pile,
podinsp. Piotr Mikosza, p.o. Kierownik Zakładu Bezpieczeństwa Społecznego WSPol. w Szczytnie,
podinsp. Zbigniew Pytka, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Gorzowie Wielkopolskim,
podinsp. Adam Rudnik, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Lublinie,
podinsp. Tomasz Wewiór, Zastępca Kierownika Zakładu Służby Prewencyjnej CSP w Legionowie,
nadkom. Jacek Adamski, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Białymstoku,
nadkom. Dawid Kaszuba, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Katowicach,
nadkom. Piotr Kluz, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Rzeszowie,
nadkom. Arkadiusz Sylwestrzak, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Olsztynie,
kom. Arkadiusz Gliszczyński, p.o. Kierownik Zakładu Interwencji Policyjnych Szkoły Policji w Słupsku,
kom. Maciej Purol, Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Poznaniu,
podkom. Przemysław Stachura, ekspert Wydziału ds. Zabezpieczenia Prewencyjnego Biura Prewencji KGP.

W trakcie narady poruszono szereg zagadnień istotnych z punktu widzenia policjanta służby prewencyjnej. Szczegóły niektórych z nich przedstawiono w niniejszym numerze wydania specjalnego.

Naradę wzbogacono o pokaz paralizatora elektrycznego firmy TASER, który znajduje się na wyposażeniu Policji.

Narada zakończyła się skonstruowaniem wniosków dotyczących podniesienia na jeszcze wyższy poziom działalności służb prewencji.

PRIORYTETY KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI - ZADANIA I MIERNIKI POZOSTAJĄCE WE WŁAŚCIWOŚCI BIURA PREWENCJI - WYNIKI OSIĄGNIĘTE PO I PÓŁROCZU 2012 R.

Narada roczna tradycyjnie organizowana – dzięki uprzejmości Szkoły Policji w Słupsku – podczas Turnieju Par Patrolowych jest okazją do przedstawienia wielu aspektów bieżącej problematyki dotyczącej funkcjonowania służby prewencyjnej na terenie całego kraju. Tego rodzaju narada jest niepowtarzalną okazją do bezpośredniej wymiany wiedzy i doświadczeń oraz przekazania problemów napotykanych w codziennej służbie. Daje ona również możliwość podzielenia się praktyczną wiedzą w zakresie tzw. dobrych praktyk, czyli rozwiązań, które zostały wdrożone lokalnie i przyniosły wymierne efekty.

MŁ. INSP. RYSZARD GARBARZ

Niezwykle istotnym elementem prawidłowego funkcjonowania Policji, dostrzeganym przez Biuro Prewencji KGP, jest problematyka właściwego szkolenia i doskonalenia zawodowego szczególnie w kontekście dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości, stąd też obok naczelników wydziałów prewencji KWP / KSP w odprawie uczestniczą przedstawiciele wszystkich szkół policyjnych. Podkreślenia wymaga również fakt, że jako zasadę przyjęliśmy, iż przedstawiciele szkół policyjnych uczestniczą we wszystkich seminariach i spotkaniach organizowanych przez Biuro Prewencji KGP, a tych w bieżącym roku zorganizujemy jeszcze kilka w poszczególnych obszarach specjalistycznych, takich jak: problematyka wykroczeń, konwojowa, organizacji służby patrolowej czy też organizacji służby na stokach górskich. Rozwiązanie takie z jednej strony pozwala na obopólną wymianę wiedzy i doświadczeń, czyli połączenie aktualnej teorii z praktyką, i w mojej ocenie korzystnie wpływa na poziom wiedzy przekazywanej słuchaczom szkół policyjnych. Niejednokrotnie pozwala na właściwe przekazywanie istoty nie tylko obowiązujących rozwiązań organizacyjno-prawnych, ale również tych projektowanych. Z drugiej strony policyjni wykładowcy, patrząc niejako z boku, potrafią trafnie wskazać na potencjalne zagrożenia związane z przyjmowaniem i wdrażaniem określonych instytucji prawnych czy rozwiązań organizacyjnych.

Wracając do tematu narady, należy podkreślić, że jako normę przyjęliśmy, iż każdorazowo przed jej organizacją zbieramy propozycje tematów, które w ocenie uczestników są najistotniejszymi z punktu widzenia funkcjonowania Policji, zaś na podstawie problematyki poruszanej podczas dyskusji wspólnie wypracowywane są wnioski realizacyjne, mające na celu podniesienie efektywności i jakości wykonywanych czynności służbowych. Przenieśliśmy tu niejako elementy organizacji służby, gdzie podstawą właściwej organizacji służby prewencyjnej jest nie tylko właściwe postawienie zadań do realizacji, ale równie istotne jest rozliczenie z jej przebiegu, stąd też każdorazowo odprawę rozpoczynamy od przedstawienia stanu realizacji poszczególnych, uprzednio zaplanowanych działań oraz potencjalnie napotkanych trudności.

Taki sposób działania według mnie stwarza podstawy do partnerskiej, otwartej wymiany doświadczeń, a także sprzyja właściwemu zrozumieniu istoty wdrażanych rozwiązań, co w efekcie końcowym wpływa na optymalne efekty służby. Przez pojęcie efektów służby rozumiem służbę realizowaną przez policjantów na podstawowych stanowiskach wykonawczych. Wszystkie projektowane przez Biuro Prewencji KGP rozwiązania są tworzone z perspektywy policjanta liniowego i uwzględniają zarówno oczekiwania społeczne, jak i oczekiwania policjantów. Każdorazowo analizowana jest nie tylko realna możliwość ich wdrożenia, ale i sposób funkcjonowania. Stąd też zamierzamy powrócić, w miarę możliwości, do instytucji prowadzenia czynności badawczych w jednostkach bezpośrednio wykonawczych. Istotą tych czynności nie są elementy kontroli, bo za te odpowiedzialne są inne komórki organizacyjne Policji, ale bezpośrednia obserwacja funkcjonowania określonych rozwiązań organizacyjno-prawnych i wymiana spostrzeżeń dotyczących prawidłowości przyjętych założeń.

Co do słuszności przyjętych założeń przekonały mnie wypowiedzi poszczególnych uczestników narady, którzy stwierdzili, iż utrzymują robocze kontakty z policjantami z Biura Prewencji KGP i zawsze mogą liczyć na konkretną, rzeczową pomoc z ich strony. W mojej ocenie taka jest rola Biura i podobnie musi być na niższych poziomach organizacyjnych, tj. KWP czy KSP.

Mówiąc o efektywności służby, nie sposób nie poruszyć problematyki nakreślonej przez Komendanta Głównego Policji, czyli priorytetów, które były jednym z elementów mojego wystąpienia. Biuro Prewencji KGP jest odpowiedzialne za monitorowanie sytuacji w zakresie dwóch z nich, tj. priorytetu I – *Wzrost zadowolenia obywateli z jakości pracy*

policjantów oraz eliminacji zachowań szczególnie uciążliwych społecznie mierzonego *Liczbą bezwzględną policjantów skierowanych do służby patrolowej i obchodowej wszystkich komórek organizacyjnych (poza OPP i SPPP) danej jednostki organizacyjnej Policji* oraz priorytetu IV – *Poprawa sprawności działań policji w obszarze obsługi zdarzeń i działań wykrywczych* mierzonego *Efektywnością Policji w „zakresie ujęć sprawców przestępstw na gorącym uczynku lub w bezpośrednim pościgu" w 7 wybranych kategoriach przestępstw.*

Celowo użyłem wyrażenia, iż Biuro Prewencji jest odpowiedzialne za monitorowanie tych obszarów, ponieważ poszczególne mierniki monitorują całokształt funkcjonowania Policji, a „przypisanie" ich poszczególnym biurom ma charakter wyłącznie porządkowo-organizacyjny, co nie zawsze, niestety, jest dostrzegane na niższych poziomach zarządzania. Każda organizacja musi dokonywać oceny prawidłowości przyjętych założeń funkcjonowania i stopnia realizacji nakreślonych zadań, dlatego Policja jako instytucja nowoczesna musi dostosowywać się do zmieniających się realiów i oczekiwań społecznych. Każdorazowo należy spoglądać szerzej na tę problematykę. Istotą nie jest zaspokojenie oczekiwań przełożonych poprzez osiągnięcie określonego poziomu miernika, a właśnie spełnienie oczekiwań społeczeństwa, które jest odbiorcą usług Policji w zakresie zapewnienia poczucia bezpieczeństwa. Tak więc celem miernika pierwszego jest zapewnienie właściwego poziomu prewencyjnego zabezpieczenia terenu, podniesienie skuteczności i ekonomiki postępowań przygotowawczych, wsparcie działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego, skrócenie czasu reakcji na zdarzenie, zapewnienie racjonalnego wykorzystania czasu służby policjantów podstawowych komórek służby prewencyjnej, monitorowanie polityki kadrowo-organizacyjnej jednostek Policji, badanie poszczególnych przyczyn absencji w celu podejmowania organizacyjno-prawnych działań zapobiegawczych. Osiągnięcie założonego poziomu realizacji nie jest możliwe bez współpracy komórek kadrowych, sztabowych, prewencyjnych czy komórek służby kryminalnej. Stąd też możemy mówić właśnie o umownym „przypisaniu" mierników do poszczególnych biur czy komórek organizacyjnych. Miernik ten, wbrew wcześniejszym obawom, w pierwszym półroczu 2012 r. został osiągnięty na poziomie zbliżonym do zakładanego przez większość garnizonów.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na prawidłowość wprowadzenia danych do SESPolu, ponieważ w dalszym ciągu zdarza się, iż dane te nie są „stabilne", pomimo iż okres ich zatwierdzania upłynął. Podkreślenia wymaga również fakt, iż system „w części prewencyjnej" nie jest narzędziem sprawozdawczym, ale przede wszystkim ma służyć bieżącemu zarządzaniu służbami jednostki Policji. Jakość wygenerowanych danych jest uzależniona od jakości i terminowości ich wprowadzenia. Niezrozumiałe jest zatem, iż pomimo już dość długiego okresu funkcjonowania systemu, poprzedzonego okresem przejściowym, w trakcie którego dokumentacja była prowadzona dwutorowo, tj. w systemie informatycznym i wersji papierowej, docierają sygnały, iż użytkownicy nie mają do niego dostępu lub uprawnień do jego obsługi, zaś dokumentacja jest prowadzona „papierowo", a następnie nanoszona do systemu. Sytuacja taka jest niedopuszczalna zarówno z punktu widzenia prawnego, jak i organizacyjnego.

Nierozerwalny z miernikiem pierwszym jest miernik drugi, czyli *Efektywność Policji w „zakresie ujęć sprawców przestępstw na gorącym uczynku lub w bezpośrednim pościgu" w 7 wybranych kategoriach przestępstw.* Poziom miernika został osiągnięty przez wszystkie garnizony. Za jego realizację, podobnie jak w przypadku pierwszego miernika, odpowiedzialni są wszyscy policjanci, nie tylko policjanci służby prewencyjnej. Zauważyć należy, iż zatrzymywanie sprawców na gorącym uczynku przestępstwa nie tylko niezwykle korzystnie wpływa na poziom oceny funkcjonowania Policji w oczach społeczeństwa, ale również na koszty prowadzonych postępowań przygotowawczych, i to zarówno w aspekcie stricte ekonomicznym, jak i wykorzystania potencjału ludzkiego.

Zasadnym wydaje się stwierdzenie, iż wymienione mierniki oddają wprost ideę funkcjonowania służby prewencyjnej, czy nawet całej Policji, w myśl zasady reakcja szybka i skuteczna, kara zaś nieunikniona. W tym miejscu należy przypomnieć o kolejnym elemencie, jakim jest wizerunek policjanta jako osoby przyjaznej i otwartej na społeczeństwo. Należy więc przypominać i zwracać uwagę policjantom na wymagania nakreślone przez przepisy w zakresie umundurowania, zarówno podczas wykonywania codziennych obowiązków służbowych, jak również podczas uroczystości. Równie istotnym jest ▶

FOT. AUTOR

MŁ. INSP. RYSZARD GARBARZ – p.o. Dyrektor Biura Prewencji KGP.

W Policji od 1994 r., na stanowisko Zastępcy Dyrektora Biura Prewencji KGP mianowany 23.11.2010 r., z dniem 4.08.2012 r. pełni obowiązki Dyrektora.

Do głównych zadań realizowanych na zajmowanym stanowisku należy m.in.: kierowanie Biurem Prewencji KGP w celu tworzenia warunków do sprawnej i skutecznej działalności w zakresie:

- organizowania przedsięwzięć usprawniających i podnoszących skuteczność pełnienia służby patrolowej, patrolowo-interwencyjnej i obchodowej,
- organizowania przedsięwzięć usprawniających funkcjonowanie komórek: konwojowych, Policji sądowej, policyjnych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzanych w celu wytrzeźwienia i policyjnych izb dziecka;
- organizowania i koordynowania działań w obszarze prewencji kryminalnej, zapobiegania przestępstwom i wykroczeniom, w tym czynom popełnianym przez nieletnich oraz zjawiskom patologii,
- monitorowania, analizowania, oceniania sposobu działania i realizacji zadań prewencyjnych oraz tworzenia standardów ich wykonania,
- sprawowania nadzoru merytorycznego nad dostępem do broni i amunicji, a także sprawowanie w imieniu Komendanta Głównego Policji nadzoru nad Specjalistycznymi Uzbrojonymi Formacjami Ochronnymi.

mł. insp. Ryszard Garbarz - drugi z prawej

FOT. P. SOCHACKI

przestrzeganie zasad zachowania nakreślonych przez C*eremoniał policyjny i Regulamin ogólny i musztry w Policji*.

Kolejne zagadnienie, które w mojej ocenie jest istotne i które przedstawiłem podczas narady, to rola służby prewencyjnej w działaniach podejmowanych na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zadanie to nie powinno być główne dla policjantów pełniących służbę w podstawowych komórkach służby prewencyjnej. Wymaga ono oceny i wnikliwej analizy ze strony bezpośrednich przełożonych, jednak w przypadku niewielkich jednostek Policji jest zadaniem nieuniknionym. Stąd też 55,7% ujawnionych sprawców przestępstw z art. 178a § 1 i 2 k.k. to sprawcy ujawnieni przez policjantów podstawowych komórek służby prewencyjnej.

Ze względu na przedstawione argumenty szczególnie istotnym elementem jest prowadzenie właściwej polityki kadrowej. Zauważyć należy, że sytuacja w tym zakresie nie przedstawia się korzystnie, albowiem np. w komórkach patrolowo-interwencyjnych występuje aż 13,5% wakatów, gdy średnia wartość dla Policji wynosi około 7%. Zasadne jest więc, aby kierownicy poszczególnych jednostek Policji zrewidowali swoją politykę w tym zakresie.

Omawiając problematykę efektywnego wykorzystania posiadanego potencjału ludzkiego, który jest najcenniejszym zasobem Policji, nie można pominąć całego pakietu zmian prawnych opracowanego bądź w Biurze Prewencji KGP, bądź z udziałem funkcjonariuszy z tego Biura. Do najistotniejszych z nich należy zaliczyć regulacje dotyczące funkcjonowania pokoi przejściowych oraz tymczasowych pomieszczeń przejściowych oraz policyjnych izb dziecka, a w szczególności:

I. Nowelizację *Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich* (u.p.n.), polegającą na:

- zmianie brzmienia art. 40 § 7 u.p.n., rozszerzającego katalog nieletnich, którzy mogą być umieszczeni w PID, o uciekinierów z młodzieżowych ośrodków wychowawczych,
- dodaniu nowej jednostki redakcyjnej w postaci art. 40a u.p.n., która wprowadza możliwość umieszczenia nieletnich w PID:
  - na czas uzasadnionej przerwy w konwoju, lecz nie dłużej niż na 24 godziny (w wypadku tym można umieścić nieletniego w PID bez zarządzenia sądu rodzinnego, zawiadamiając o tym sąd, na obszarze którego właściwości znajduje się PID),
  - na polecenie sądu na czas niezbędny do wykonania czynności nie przekraczający 48 godzin (w wypadku tym można zatrzymać nieletniego, jeżeli jest to niezbędne do umieszczenia go w PID).

II. Nowelizację *Ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji*, polegającą na dodaniu do art. 15 nowych jednostek redakcyjnych w postaci:

- ust. 1 pkt 4a, rozszerzającego zakres uprawnień Policji o możliwość obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu z pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, policyjnych izb dziecka, pokoi przejściowych oraz tymczasowych pomieszczeń przejściowych,
- ust. 7a, umożliwiającego Policji umieszczenie osoby zatrzymanej w pomieszczeniu jednostki organizacyjnej Straży Granicznej przeznaczonym dla osób zatrzymanych,
- ust. 7b, umożliwiającego komendantom wojewódzkim Policji oraz komendantowi stołecznemu Policji tworzenie i znoszenie pomieszczeń dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych oraz tymczasowych pomieszczeń przejściowych.

III. Wejście w życie regulacji:

- *Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoi przejściowych, tymczasowych pomieszczeń przejściowych i policyjnych izb dziecka, regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach, pokojach i izbach oraz sposobu postępowania z zapisami obrazu z tych pomieszczeń, pokoi i izb.*
- *Zarządzenia nr 125 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań związanych z pobytem osób zatrzymanych lub doprowadzonych w pokoju przejściowym.*
- *Zarządzenia nr 126 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań związanych z pobytem osób zatrzymanych lub doprowadzonych w tymczasowym pomieszczeniu przejściowym.*
- *Zarządzenia nr 130 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 sierpnia 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia.*

Omawiając przedmiotową problematykę, na kanwie ostatnio odnotowanych przypadków, nie sposób nie odnieść się do przypadków nadzwyczajnych odnotowanych podczas realizacji zadań konwojowych czy związanych z izolacją osób zatrzymanych. Przedmiotowa problematyka pozostaje w szczególnym zainteresowaniu komendanta głównego Policji, albowiem każde tego typu zdarzenie nie dość, że niekorzystnie odbija się na wizerunku Policji, to niesie ze sobą potrzebę angażowania znacznych sił policyjnych związanych z koniecznością podejmowania działań pościgowo-blokadowych. Pomimo wielokrotnie kierowanych próśb dotyczących wzmożenia nadzoru i przeprowadzenia niezbędnego szkolenia lokalnego sytuacja w tym zakresie nie wydaje się zadowalającą, a odnotowane przypadki w większości świadczą o, delikatnie mówiąc, niefrasobliwości policjantów i braku nadzoru ze strony przełożonych.

Niezwykle istotnym zagadnieniem, które wzbudza szczególne kontrowersje ze strony i policjantów, i społeczeństwa, jest reorganizacja posterunków Policji. W mojej ocenie emocje związane z tym procesem nie znajdują uzasadnienia, a większość z nich wynika z braku pełnej informacji co do kierunku projektowanych zmian bądź też z poszukiwania niezdrowych sensacji. Stąd też zgodnie należy prowadzić szerokie działania uświadamiające zakres tych potencjalnych zmian. Działania te zmierzają do optymalnego wykorzystania posiadanego potencjału logistyczno-kadrowego celem zaspokojenia oczekiwań społecznych. Zauważyć należy, iż zmianie ulega całe otoczenie, w tym dostępność środków komunikacji, takich jak Internet czy telefon komórkowy, zaś społeczeństwo, na co wskazują niezależne badania społeczne, nie oczekuje wcale fizycznej obecności siedziby Policji (czynnej w określonych godzinach i dniach tygodnia), ale możliwości łatwego nawiązania kontaktu z Policją i szybkiego przybycia patrolu. W wielu przypadkach wymogu tego nie spełniają obecne posterunki Policji.

Wszelkie zmiany w zakresie liczby oraz rozmieszczenia posterunków i innych komórek organizacyjnych są jedynie wewnętrznymi przekształceniami organizacyjnymi w ramach danej jednostki Policji, albowiem posterunki nigdy nie były samodzielnymi jednostkami, a wyłącznie komórkami organizacyjnymi Policji, realizującymi wyłącznie wybrane czynności z zakresu służby prewencyjnej i ewentualnie proste czynności dochodzeniowe.

Przedmiotowe zmiany organizacyjno-strukturalne nie wpływają na:

- uszczuplenie liczby jednostek Policji,
- wyeliminowanie obecności policjantów na obszarze pozostającym we właściwości danego komendanta Policji,
- rezygnację i obecność w danym rejonie służbowym dzielnicowego, który zgodnie z przyjętymi założeniami powinien odgrywać rolę „gospodarza terenu", a także – policjanta pierwszego kontaktu.

Należy dołożyć wszelkich starań w celu uświadomienia społecznościom lokalnym i władzom samorządowym, że proponowane zmiany organizacyjno-strukturalne, przeprowadzane obecnie w Policji, w głównej mierze mają na celu podniesienie poziomu obsługi interesantów i zaspokojenie oczekiwań społecznych poprzez:

- zapewnienie całodobowej fizycznej obecności i dostępności policjantów dla mieszkańców,
- zapewnienie szybkiej reakcji na zaistniałe zdarzenia, zgodnie z oczekiwaniami społecznymi,
- zwiększenie poczucia bezpieczeństwa,
- poprawę stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, a w konsekwencji zwiększenie zadowolenia obywateli,
- usprawnienie funkcjonowania tych jednostek / komórek organizacyjnych,
- skuteczniejsze wykorzystanie sił i środków będących w zasobach Policji,
- optymalizację zabezpieczenia obszarów dotychczas pozostających we właściwości reorganizowanych / przekształcanych posterunków.

Podczas narady realizując polecanie Pierwszego Zastępcy Komendanta Głównego Policji nadinsp. Krzysztofa Gajewskiego, przeprowadziliśmy dyskusję na temat *Wizji funkcjonowania dzielnicowych na terenie zreorganizowanych posterunków Policji* oraz przedstawiliśmy wiele interesujących propozycji rozwiązań organizacyjnych. Propozycje te wydają się być rozwiązaniami przemyślanymi i ujmującymi wieloaspektowo problematykę funkcjonowania dzielnicowych, zapewne będą przedmiotem dalszych prac ze strony Biura Prewencji KGP, podobnie jak pozostałe wnioski wypracowane podczas narady służbowej.

Nie sposób omówić jednocześnie wszystkich zagadnień i inicjatyw podejmowanych przez Biuro Prewencji KGP i pozostających w jego właściwości merytorycznej, dlatego zapraszam do korzystania ze strony internetowej Biura znajdującej się na portalu policja.pl oraz do bezpośrednich kontaktów roboczych z pracownikami i funkcjonariuszami kierowanego przeze mnie Biura.

mł. insp. Ryszard Garbarz

FOT. AUTOR

PODINSP. ROBERT KUMOR -
Naczelnik Wydziału ds. Zabezpieczenia Prewencyjnego Biura Prewencji KGP.

W Policji od 1995 r., na stanowisko naczelnika Wydziału ds. Zabezpieczenia Prewencyjnego Biura Prewencji KGP mianowany 24.01.2011 r.

Do głównych zadań realizowanych na zajmowanym stanowisku należy m.in.:

- planowanie pracy wydziału, koordynowanie i nadzorowanie realizacji zadań służbowych, m.in. w zakresie identyfikowania problemów dotyczących zorganizowania i funkcjonowania służby prewencyjnej, wypracowywanie na tej podstawie i wdrażanie rozwiązań naprawczych, a także monitorowanie ich efektywności,
- nadzorowanie i koordynowanie działań w zakresie:
  - realizowania zadań patrolowych, patrolowo-interwencyjnych i obchodowych,
  - czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia oraz rozpatrywania zażaleń w sprawach z zakresu prawa wykroczeń,
  - bezpieczeństwa w transporcie kolejowym, lotniczym oraz na wodach i terenach przywodnych,
  - zapewnienia bezpieczeństwa na zorganizowanych terenach narciarskich,
  - ochrony placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych na terytorium RP,
  - oceny efektywności realizowanych zadań przy użyciu psów i koni służbowych.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z OBSZARÓW FUNKCJONOWANIA SŁUŻBY PREWENCYJNEJ

Coroczne narady naczelników prewencji komend wojewódzkich / Stołecznej Policji organizowane przez Biuro Prewencji KGP stały się już tradycją. Pozwalają one na bezpośrednią wymianę doświadczeń i spostrzeżeń w zakresie dobrych i złych praktyk z obszaru funkcjonowania służby prewencyjnej. W trakcie tych narad staramy się wspólnie, w miarę możliwości, na bieżąco rozwiązywać zgłaszane przez uczestników narady problemy. Służą one również do przekazania wielu informacji, a także wskazania praktycznych sposobów podniesienia jakości i wydajności w służbie prewencyjnej.

Zakres zadań Wydziału do spraw Zabezpieczenia Prewencyjnego Biura Prewencji KGP obejmuje wiele obszarów z zakresu funkcjonowania służby prewencyjnej. W związku z tym moje wystąpienie podczas tegorocznej narady odnosiło się do tych obszarów, które w mojej ocenie wydawały się najbardziej istotne. Jak wspomniałem, przedmiotowe narady kończą się wypracowaniem konkretnych wniosków realizacyjnych. Dlatego swoje wystąpienie rozpocząłem od przypomnienia wniosków z poprzedniej narady, poczuwałem się również do obowiązku poinformowania o stopniu ich realizacji.

Problematyka czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia to tematyka, którą przedstawiłem w pierwszej kolejności. Omawiając tę tematykę, nie sposób nie odnieść się do zaprezentowania danych statycznych w zakresie liczby ujawnionych przez policjantów wykroczeń. Zobrazowanie tego obszaru na różnych płaszczyznach, takich jak: liczba ujawnionych wykroczeń ogółem oraz z podziałem na poszczególne garnizony, struktura ujawnianych wykroczeń, liczba ujawnianych wykroczeń według policjantów (mam tu na myśli policjantów dzielnicowych, patrolowo-interwencyjnych, ruchu drogowego, oddziałów prewencji Policji, policjantów innych służb prewencyjnych oraz policjantów innych służb) oraz liczba nałożonych mandatów karnych, skierowanych wniosków o ukaranie czy też zastosowanych środków oddziaływania pozakarnego, pozwala na ukierunkowanie dalszych działań Policji w przedmiotowym zakresie.

Przypomniałem też, iż obowiązujące przepisy prawne pozwalają na pociąganie do odpowiedzialności za popełnienie wykroczenia osób objętych immunitetem, tj. posłów, senatorów czy też europosłów. W tym miejscu należy podkreślić szczególną rolę, jaka została przypisana Dyrektorowi Biura Prewencji KGP, do którego wnioski o pomoc prawną kierują organy Policji. W pierwszym półroczu br. do Biura Prewencji KGP wpłynęło 15 wniosków o udzielenie pomocy prawnej w zakresie uzyskania zezwolenia na ściganie posła / senatora RP, natomiast od początku obowiązywania przedmiotowych przepisów, tj. od grudnia 2009 r., wpłynęło 29 wniosków. Należy dodać, że zdecydowana większość wniosków dotyczyła wykroczeń popełnionych przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji. Warto też wskazać, że w ramach analizy materiałów czynności wyjaśniających, które wpływają do Biura Prewencji KGP, zidentyfikowano obszary najczęściej występujących nieprawidłowości w prowadzonych czynnościach w sprawach o wykroczenia, o których również poinformowałem uczestników narady.

W kwestii regulacji prawnych dotyczących problematyki wykroczeń przypomniałem, że 4 września 2012 r. Komendant Główny Policji podpisał zarządzenie nr 131 zmieniające zarządzenie w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców, które zostało ogłoszone 6 września 2012 r. i obowiązuje po upływie 14 dni od jego ogłoszenia, czyli od 21 września 2012 r. Do najistotniejszych rozwiązań w zarządzeniu zaliczam:

1. dostosowanie zapisów w zakresie odpowiedzialności za wykroczenia sędziów Trybunału Konstytucyjnego, sędziów sądów administracyjnych oraz członków Trybunału Stanu do obowiązujących regulacji prawnych,
2. uchylenie zakazu stosowania środków oddziaływania wychowawczego wobec sprawców wykroczeń o charakterze chuligańskim, gdyż dotychczasowy zapis przekraczał regulacje ustawowe w tym zakresie,
3. doprecyzowanie okoliczności, w których policjant może odstąpić od sporządzenia protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o wykroczeniu,
4. rezygnację z obowiązku sporządzania corocznych wydruków z RSoW,
5. doprecyzowanie zapisów w zakresie spraw zakończonych na miejscu nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego, których nie należy rejestrować w RSoW,
6. doprecyzowanie zapisów w zakresie rozstrzygania sporów kompetencyjnych pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Policji poprzez nałożenie obowiązku przekazania materiałów czynności za pośrednictwem właściwej komendy wojewódzkiej / Stołecznej Policji,
7. wprowadzenie możliwości komisyjnego niszczenia przedmiotów, które nie zostały uznane za dowód w sprawie, o ile upłynął ustawowy termin przedawnienia orzekania,
8. doprecyzowanie kwestii dotyczących środków odwoławczych (zażaleń) w czynnościach wyjaśniających,
9. dostosowanie zapisów dotyczących wyłączenia oskarżyciela publicznego do brzmienia art. 19 § 1 k.p.w.,
10. określenie sposobu postępowania przez organ Policji w sytuacji stwierdzenia nałożenia przez policjanta grzywny w drodze mandatu karnego za czyn niebędący czynem zabronionym jako wykroczenie.

Podsumowując problematykę wykroczeń, poinformowałem o planowanych przedsięwzięciach w tym obszarze, polegających na:

1. Opracowaniu i ogłoszeniu tekstu jednolitego *Zarządzenia nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 20 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców.*
2. Zorganizowaniu warsztatów szkoleniowych w dniach 16–17 października 2012 r. w Centrum Szkolenia Policji w Legionowie pn. *Prowadzenie czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia – napotykane trudności.*

Dokonując zobrazowania problematyki dotyczącej obciążenia dzielnicowych wybranymi czynnościami, zaprezentowałem zmiany w strukturze etatowej i zatrudnieniu policjantów dzielnicowych w okresie od stycznia 2008 r. do września 2012 r. Analiza danych wskazuje na fakt, iż w tym okresie w skali kraju stan etatowy dzielnicowych zmniejszył się o 561. Przedstawiając dane w zakresie obciążenia dzielnicowych wybranymi czynnościami, należy podkreślić, iż przyjęte przez kierowników komórek organizacyjnych Policji różne rozwiązania organizacyjno-strukturalne powodują znaczne różnice w obciążeniu dzielnicowych wybranymi czynnościami. Dla przykładu mogę podać, że w pierwszym półroczu 2012 r. liczba zakończonych postępowań przygotowawczych przeprowadzonych przez dzielnicowych w garnizonie podkarpackim, gdzie stan etatowy wynosi około 460, ukształtowała się na poziomie 263, natomiast w garnizonie zachodniopomorskim o podobnym stanie etatowym, czyli około 430, liczba tych czynności wyniosła 46. Warto też wskazać, że są garnizony, takie jak opolski, w których dzielnicowi nie otrzymywali do prowadzenia postępowań przygotowawczych, co w mojej ocenie sprzyja dzielnicowym w realizacji ich podstawowych zadań. Chciałbym też dodać, że w kwietniu br. zarządzenie nr 115/12 Komendanta Głównego Policji zmieniło zarządzenie nr 528/07 Komendanta Głównego Policji, dopuszczając możliwość przydzielania dzielnicowym miejskim postępowań przygotowawczych i sprawdzających w wybranych kwalifikacjach prawnych. Analiza danych w przedmiotowym zakresie wskazuje, że wprowadzona zmiana nie wpłynęła w sposób istotny na obciążenie dzielnicowych realizacją tego rodzaju czynnościami. Przypomnieć należy, że wdrożone rozwiązania na etapie konsultacji budziły pewne kontrowersje i obawy wśród dzielnicowych, które jednak, jak się okazuje, nie miały racjonalnego uzasadnienia, albowiem regulacje te dają jedynie możliwość, w określonych, uzasadnionych sytuacjach, przydzielania tego rodzaju zadań, nie nakładają zaś takowego obowiązku. Na podstawie rzeczywistych danych stwierdzić należy, iż przełożeni korzystają z tych rozwiązań w sposób racjonalny i wywarzony, co daje podstawy do przypuszczenia, że we właściwy sposób postrzegają instytucję dzielnicowego i nakreślone przed nim podstawowe zadania.

Ważnym elementem, który zaprezentowałem w trakcie swojego wystąpienia, było przedstawienie kwestii dotyczących prac legislacyjnych w zakresie użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej. Wprowadzając uczestników narady w powyższą tematykę, przypomniałem genezę podjęcia prac legislacyjnych w przedmiotowym obszarze.

Warto wskazać, że w porównaniu z obowiązującym stanem prawnym projektowane założenia zakładają uporządkowanie i ujednolicenie regulacji w obszarze użycia środków przymusu bezpośredniego oraz broni palnej, w tym określenie jednolitych wyrażeń ustawo-

FOT. P. SOCHACKI

podinsp. Robert Kumor - w środku

wych związanych z użyciem środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Uważam, że najistotniejsze nowe rozwiązania proponowane w projekcie założeń do ustawy to:

1. Wprowadzenie nowych środków przymusu bezpośredniego.
2. Rezygnacja z prowadnic.
3. Rezygnacja ze strzału ostrzegawczego jako obowiązku przed użyciem broni palnej.
4. Wprowadzenie regulacji dotyczących wykorzystania broni palnej.
5. W zakresie stosowania kajdanek projekt zakłada zmiany dotyczące:
   - rezygnacji z określenia kategorii osób (w tym wieku), w stosunku do których można będzie stosować tego rodzaju środek przymusu bezpośredniego,
   - wprowadzenia przepisu, z którego będzie wynikało, iż kajdanki (co do zasady) zakłada się na ręce trzymane z tyłu, dając jednocześnie możliwość w uzasadnionych przypadkach założenia kajdanek na ręce trzymane z przodu,
   - umożliwienia stosowania prewencyjnego m.in. kajdanek zakładanych na ręce trzymane z przodu w celu zapobieżenia ucieczce osoby ujętej, zatrzymanej, konwojowanej, umieszczonej w strzeżonym ośrodku, areszcie w celu wydalenia lub pozbawionej wolności, a także w celu zapobieżenia objawom ich agresji lub autoagresji,
   - wprowadzenia kategorii osób, w stosunku do których dopuszczalne będzie stosowanie kajdanek zespolonych.
6. Rezygnacja z obowiązkowej procedury poprzedzającej użycie broni palnej w przypadku:
   - gdy wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby,
   - wykorzystania broni palnej.
7. Nadanie nowego brzmienia przypadkom użycia / wykorzystania środków przymusu bezpośredniego.
8. Umożliwienie prewencyjnego użycia środków przymusu bezpośredniego, tj.: siły fizycznej w postaci technik transportowych, kajdanek, kaftana bezpieczeństwa, pasa obezwładniającego, blokady stawu kolanowego, zasłony na twarz oraz kasku zabezpieczającego w celu zapobieżenia ucieczce osoby zatrzymanej (w tym ujętemu nieletniemu), konwojowanej lub pozbawionej wolności, a także w celu zapobieżenia objawom ich agresji lub autoagresji.
9. Projekt zakłada również, iż policjant może wykorzystać broń palną w celu:
   - zatrzymania środka transportu, jeżeli jego działanie zagraża życiu lub zdrowiu policjanta, innej osoby lub stwarza zagrożenie dla ważnych obiektów lub urządzeń,
   - pokonywania przeszkody uniemożliwiającej lub utrudniającej ujęcie osoby, albo ratowanie życia lub zdrowia policjanta lub innej osoby oraz mienia,
   - pokonywania przeszkody w przypadku naruszenia porządku i bezpieczeństwa publicznego przez osoby pozbawione wolności, zatrzymane lub umieszczone w strzeżonych ośrodkach dla cudzoziemców lub aresztach w celu wydalenia,
   - wobec zwierzęcia, którego zachowanie zagraża bezpośrednio życiu lub zdrowiu policjanta lub innej osoby,
   - oddania strzału ostrzegawczego przed użyciem broni palnej,
   - przekazania alarmu lub wezwania pomocy,
   - neutralizacji przedmiotów lub urządzeń mogących stwarzać niebezpieczeństwo wybuchu, powodujące jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia policjanta lub innej osoby.

Oceniając pozytywnie projektowane zmiany w zakresie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej, które wydają się być zgodne z oczekiwaniami policjantów, należy pamiętać, iż jest to dopiero wstępny etap prac legislacyjnych i ostateczny kształt poszczególnych regulacji finalnie może ulec zmianie.

Podobnie jak inne służby mundurowe, także Policja w wielu sytuacjach działa, używając zwierząt. Śmiało mogę użyć stwierdzenia, że w niektórych okolicznościach są one niezastąpione. Dzięki fenomenalnemu węchowi potrafią bezbłędnie szukać ludzi, ładunków wybuchowych i narkotyków. Dzięki swojej posturze, sile i inteligencji – konie i psy służbowe wspierają służby mundurowe w najtrudniejszych sytuacjach. Dlatego też pozwoliłem sobie na przygotowanie i zaprezentowanie podczas narady kilku istotnych danych z zakresu problematyki zwierząt służbowych w Policji. Niestety, muszę stwierdzić, iż w pierwszym półroczu br. w porównaniu do analogicznego okresu roku ubiegłego pogłowie psów służbowych spadło o 170. Spadek ten bezpośrednio nie wynika z liczby psów wycofanych ze służby, a raczej z braku doboru psów do służby w Policji w pierwszym półroczu br. Pocieszający może być fakt, że obecnie tresurę w Zakładzie Kynologii Policyjnej CSP w Legionowie odbywają 54 psy.

Obok psów służbowych Policja do wykonywania obowiązków służbowych używa również koni służbowych. W głównej mierze policjanci komórek konnych są kierowani do służby w miejsca trudno dostępne dla zwykłych środków transportu. Ważną i bardzo istotną rolę komórki konne odgrywają w trakcie zabezpieczenia imprez masowych, współdziałając z pododdziałami zwartymi Policji. Warto dodać, że obecnie w polskiej Policji służbę pełnią 63 konie w siedmiu komórkach na terenie sześciu garnizonów, tj. stołecznego, podkarpackiego, śląskiego, wielkopolskiego, łódzkiego i zachodniopomorskiego. Największą liczbą koni służbowych dysponuje Komenda Stołeczna Policji, ma ich 24.

Bezpieczeństwo na wodach i terenach przywodnych to kolejny obszar, który omówiłem podczas narady. Należy podkreślić, że kierownicy jednostek organizacyjnych Policji podejmują szereg działań mających na celu zminimalizowanie przypadków utonięć i innych zdarzeń na wodach i terenach przywodnych. Jednym z takich działań jest tworzenie w sezonie letnim sezonowych komórek wodnych. Komórki te zostały utworzone w 15 garnizonach (poza stołecznym i zachodniopomorskim), a do pełnienia w nich służby zostało oddelegowanych 334 funkcjonariuszy.

Kolejnymi omówionymi tematami było bezpieczeństwo na terenach kolejowych, bezpieczeństwo w portach lotniczych i rejonach do nich przyległych oraz bezpieczeństwo na zorganizowanych terenach narciarskich, ponieważ i ta problematyka pozostaje w zainteresowaniu i we właściwości merytorycznej odpowiedzialności kierowanego przeze mnie wydziału.

W omówionych przeze mnie obszarach jest planowanych szereg nowych przedsięwzięć i zmian prawno-organizacyjnych, o których policjanci będą wcześniej informowani, albowiem zgodnie z przyjętą filozofią funkcjonowania Biura Prewencji KGP wszystkie inicjatywy i zmiany organizacyjne są projektowane z perspektywy policjanta liniowego. Szczególny nacisk kładziemy na możliwość praktycznego ich wdrożenia i przede wszystkim efektywnej realizacji. Okazją do wymiany bezpośrednich stanowisk i doświadczeń będą zapewne, planowane do realizacji jeszcze w bieżącym roku, seminaria i warsztaty szkoleniowe w poszczególnych obszarach specjalistycznych. W seminariach tych będą uczestniczyć nie tylko przedstawiciele komend wojewódzkich i Komendy Stołecznej Policji, ale również wykładowcy szkół policyjnych.

podinsp. Robert Kumor

REALIZACJA SŁUŻB PATROLOWYCH PRZEZ SŁUCHACZY SZKOLEŃ ZAWODOWYCH PODSTAWOWYCH NA TERENIE JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH POLICJI GARNIZONU STOŁECZNEGO I MAZOWIECKIEGO W LATACH 2011-2012

PODINSP. TOMASZ WEWIÓR - Zastępca Kierownika Zakładu Służby Prewencyjnej CSP w Legionowie (od 1.12.2008 r.). W służbie od 20.08.1996 r.

Do 30.06.2001 r. realizował zadania w komórkach ds. prewencji KPP Legionowo.

Od 1.07.2001 r. do 30.11.2004 r. był wykładowcą w Zakładzie Służby Prewencyjnej CSP Legionowo.

Od 1.12.2004 r. do 30.11.2008 r. pełnił służbę w Biurze Gabinet i Biurze Kadr i Szkolenia KGP w komórkach organizacyjnych ds. metodyki i programów szkolenia.

Absolwent studiów magisterskich na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Stosowanych Nauk Społecznych i Resocjalizacji (1991-1996).

Absolwent studiów podyplomowych w zakresie organizacji i zarządzania na Politechnice Białostockiej.

Absolwent Studium Oficerskiego w WSPol. w Szczytnie (2000 r.).

FOT. AUTOR

Istotnym elementem działalności dydaktycznej Zakładu Służby Prewencyjnej Centrum Szkolenia Policji jest zorganizowanie i realizacja zajęć praktycznych z zakresu pełnienia służby patrolowej (JM 02 JS 11 KPN 14) dla słuchaczy szkolenia zawodowego podstawowego na terenie wybranych jednostek organizacyjnych Policji szczebla rejonowego / powiatowego z garnizonów stołecznego i mazowieckiego. Podstawą do realizacji wymienionych przedsięwzięć są:

- obowiązujący program szkolenia zawodowego podstawowego, stanowiący załącznik do decyzji nr 9 Komendanta Głównego Policji z dnia 11 stycznia 2010 r.,
- porozumienie z dnia 28 lipca 2005 r. pomiędzy Komendantem Stołecznym Policji a Komendantem Centrum Szkolenia Policji w Legionowie,
- pisemna zgoda mazowieckiego komendanta wojewódzkiego Policji na realizację służb na terenie podległego garnizonu,
- harmonogram służb opracowywany w Zakładzie Służby Prewencyjnej (ZSP), zatwierdzony przez jego kierownika.

Ideą programu w zakresie udziału słuchaczy w pełnieniu służb patrolowych w jednostkach organizacyjnych Policji szczebla powiatowego / rejonowego / miejskiego było maksymalne upraktycznienie procesu dydaktycznego oraz możliwość kształcenia umiejętności zawodowych metodą próby pracy jako jedną z najbardziej efektywnych w utrwalaniu prawidłowych nawyków zawodowych. W związku z tym realizacja tych zajęć poza ścisłym przestrzeganiem wymogów programowych ma na celu m.in.:

- kształtowanie postaw słuchaczy związanych z występowaniem w mundurze w miejscach publicznych,
- kształtowanie postaw i zachowań służbowych słuchaczy wobec obywateli, innych policjantów, w tym przełożonych,
- poznawanie przez słuchaczy uwarunkowań i priorytetów realizacji zadań służby patrolowej,
- stosowanie przez słuchaczy zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w warunkach rzeczywistej służby patrolowej – realizacja zadań tej służby.

Każdorazowo w cyklu organizacji i przebiegu służb należy uwzględnić następujące zadania do wykonania:

- przeprowadzenie uzgodnień z przedstawicielami jednostek terenowych Policji dotyczących m.in. czasu i miejsca pełnienia służby oraz środków transportu niezbędnych do przemieszczania słuchaczy,
- opracowanie harmonogramu realizacji służb patrolowych,
- zapewnienie nadzoru dydaktycznego nad realizacją służb (co najmniej jeden wykładowca na 10 słuchaczy),
- bieżące sporządzanie dokumentacji z realizacji służb.

Poza Zakładem Służby Prewencyjnej CSP w proces planowania tych zajęć są angażowane wydziały dowodzenia oraz metodyki i organizacji szkolenia. Duży nakład pracy i bardzo dobra współpraca pozwalają na efektywną realizację wymienionych zajęć. Nie bez znaczenia jest również wzorowa współpraca z jednostkami, do których są kierowani słuchacze na służby.

Każdy słuchacz podczas szkolenia pełni pięć ośmiogodzinnych służb patrolowych wspólnie z doświadczonymi policjantami z tych jednostek. Nadzór nad pełnieniem służb oraz niezbędne wsparcie merytoryczne zapewniają dydaktycy Zakładu Służby Prewencyjnej CSP.

W r. 2011 i pierwszej połowie 2012 r. zaplanowano zajęcia praktyczne dla 670 uczestników szkolenia zawodowego podstawowego na 144 dni szkoleniowych, co rozłożyło się następująco na poszczególne edycje:

- słuchacze szkolenia oznaczonego symbolem SZP-4/10 (173 osoby) zrealizowali 40 służb,
- słuchacze szkolenia oznaczonego symbolem SZP-1/11 (124 osoby) zrealizowali 30 służb,
- słuchacze szkolenia oznaczonego symbolem SZP-2/11 (154 osoby) zrealizowali 40 służb,

- słuchacze szkolenia oznaczonego symbolem SZP-3/11 (136 osób) zrealizowali 30 służb,
- słuchacze szkolenia oznaczonego symbolem SZP-4/11 (164 osoby) zrealizowali 50 służb,
- słuchacze szkolenia oznaczonego symbolem SZP-1/12 (203 osoby) zrealizowali 85 służb,

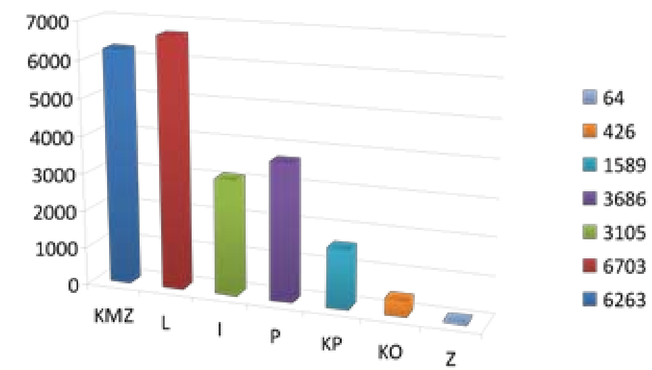
Ogółem we wskazanym okresie w służbach uczestniczyło na zasadzie wielokrotności około 4530 słuchaczy.

Służby były realizowane na terenie działania KRP Warszawa I, KPP Wołomin, KPP Legionowo, KPP Nowy Dwór Mazowiecki oraz od października 2011 r. na terenie KPP Płońsk, a od wiosny 2012 r. również KPP Pułtusk i KPP Wyszków.

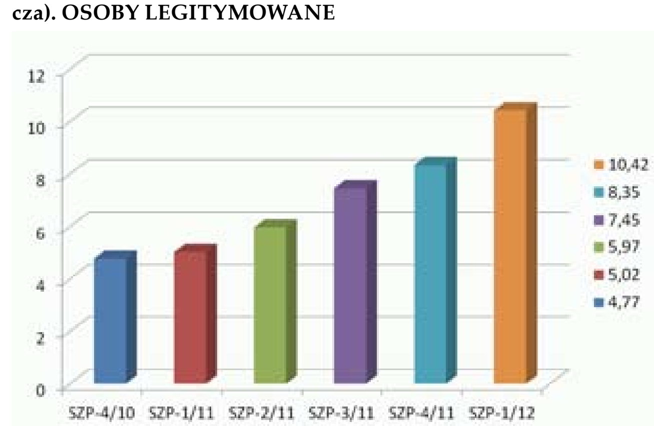
W rozbiciu na jednostki we wskazanym okresie słuchacze zrealizowali łącznie:

- na terenie KRP Warszawa - I 78 służb,
- na terenie KPP Legionowo - 114 służb,
- na terenie KPP Wołomin - 76 służb,
- na terenie KPP Płońsk - 61 służb,
- na terenie KPP Wyszków - 4 służby,
- na terenie KPP Pułtusk - 7 służb,
- na terenie KPP Nowy Dwór Mazowiecki - 7 służb.

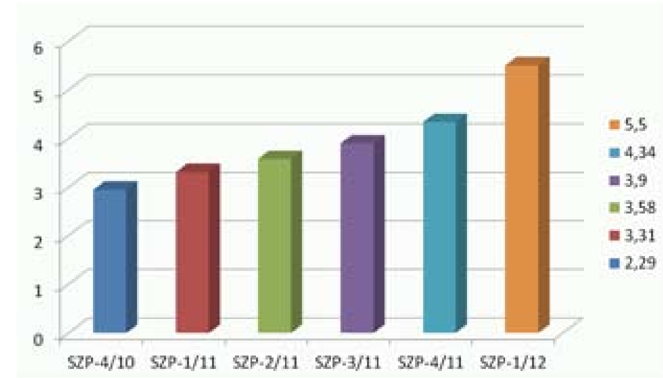
Wykres 1. Służby patrolowe - wyniki

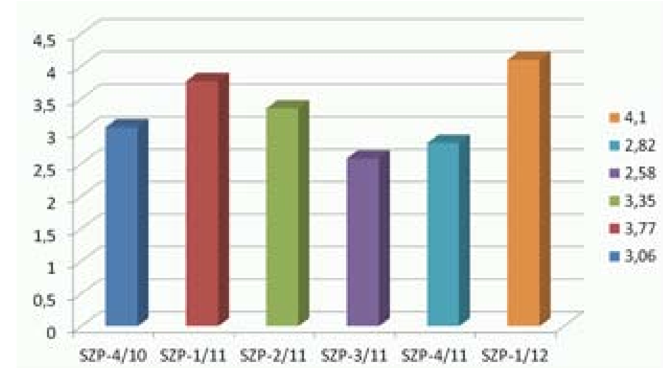
Wykres 2. Służby patrolowe - wyniki (średnio na jednego słuchacza). OSOBY LEGITYMOWANE

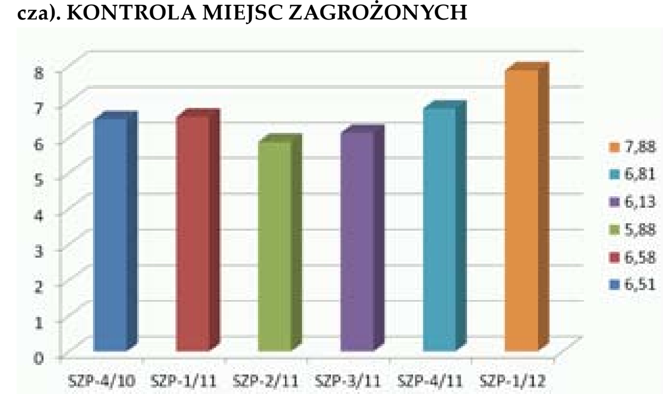
Wykres 3. Służby patrolowe - wyniki (średnio na jednego słuchacza). OSOBY POUCZONE

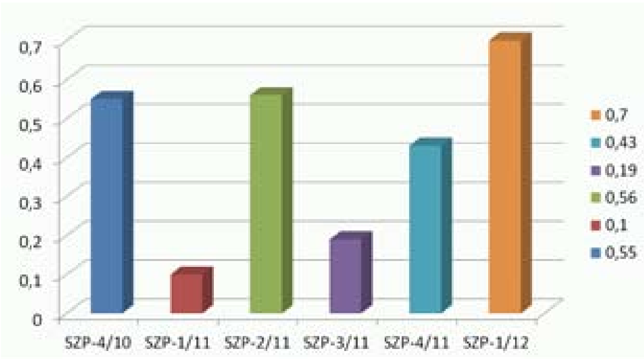
Wykres 4. Służby patrolowe - wyniki (średnio na jednego słuchacza). INTERWENCJE

Wykres 5. Służby patrolowe - wyniki (średnio na jednego słuchacza). KONTROLA MIEJSC ZAGROŻONYCH

Wykres 6. Służby patrolowe - wyniki (średnio na jednego słuchacza). KONTROLA OSOBISTA / PRZEGLĄDANIE ZAWARTOŚCI BAGAŻU

Liczba słuchaczy, którzy obecnie odbywają w CSP szkolenie zawodowe podstawowe, powoduje, że w czwartym kwartale 2012 r. oraz pierwszym kwartale 2013 r. zostanie zrealizowanych 220 wyjazdów na służbę patrolową dla 44 plutonów (łącznie około 1050 słuchaczy). Spowoduje to maksymalne obciążenie środków transportu oraz kadry dydaktycznej przez 24 tygodnie, przy jednoczesnym założeniu, iż każdego dnia na służbę wyjadą co najmniej dwa plutony słuchaczy.

Wnioski:

1. Z roboczych kontaktów z kierownictwem i policjantami jednostek terenowych, w których słuchacze pełnili służbę, wynika, że znacznie przyczynili się oni do podniesienia poziomu bezpieczeństwa (spadek liczby zdarzeń o charakterze kryminalnym w dniach i godzinach pełnienia przez nich służby), a ich obecność przyczyniła się do optymalnego nasycenia służbą obszaru działania danej jednostki.
2. Słuchacze mają możliwość zapoznania się ze specyfiką pełnienia służby zarówno w wielkiej aglomeracji miejskiej, jak i miastach szczebla powiatowego oraz małych ośrodkach gminnych. To urozmaicenie nie tylko wzbogaca początkowe doświadczenie zawodowe uczestników szkolenia, lecz jednocześnie staje się koniecznością w związku z podwojeniem liczby słuchaczy.
3. Z uwagi na zapewnienie właściwej organizacji zajęć, i ograniczenia dotyczące możliwości transportowych CSP, można planować służby maksymalnie dla trzech plutonów na jeden dzień dydaktyczny.
4. W trakcie realizacji służb patrolowych w 2011 r. nie zanotowano żadnych wydarzeń o charakterze nadzwyczajnym, do czego przyczyniło się m.in. prawidłowe przygotowanie słuchaczy do pełnienia tych służb, a także sprawowanie prawidłowego nadzoru nad słuchaczami przez doświadczoną kadrę Zakładu Służby Prewencyjnej.
5. W celu zwiększenia efektywności służb począwszy od szkolenia zawodowego podstawowego SZP-1/12, służby patrolowe są realizowane również w porze wieczorno-nocnej.

podinsp. Tomasz Wewiór

PEŁNIENIE PRZEZ SŁUCHACZY KURSÓW PODSTAWOWYCH SŁUŻB PATROLOWYCH W JEDNOSTKACH TERENOWYCH POLICJI W ASPEKCIE ORGANIZACJI ORAZ NADZORU NAD TEGO TYPU SŁUŻBAMI

mł. insp. Sylwester Urbaniak

Program szkolenia zawodowego podstawowego, opracowany zgodnie z metodologią tzw. modułów umiejętności zawodowych, przygotowuje do wykonywania ośmiu podstawowych zadań zawodowych, którym odpowiadają tzw. jednostki modułowe. Zgodnie z tym schematem zakres szkolenia, będący przedmiotem niniejszego omówienia, został ujęty w ramach **jednostki modułowej JM 02: *Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscu pełnienia służby oraz podejmowanie interwencji.*** Każde zadanie zawodowe (jednostka modułowa) zostało podzielone na mniejsze, samodzielne partie materiału nauczania, tzw. jednostki szkolne, odpowiadające kolejnym etapom realizacji zadania służbowego. Omawiana tematyka została ujęta w ramach **jednostki szkolnej JS 11: *Pełnienie służby patrolowej*.** Obejmuje ona następujące zagadnienia (tzw. kluczowe punkty nauczania):

- Podstawy prawne pełnienia służby patrolowej.
- Podstawowe pojęcia (organizacja służby patrolowej, służba patrolowa – patrolowanie, rejon zagrożenia, trasa patrolowa, miejsce zagrożone, posterunek, siły wzmocnienia, system koncentryczny, rejon odpowiedzialności, cedułą patrolowa itp.).
- Zasady pełnienia służby.
- Pełnienie służby patrolowej z podmiotami pozapolicyjnymi.
- Korzystanie przez policjantów z pomocy instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, jednostek gospodarczych i organizacji społecznych oraz osób.
- Formy nadzoru nad pełnieniem służby patrolowej.
- Sposoby postępowania policjanta w przypadku czynności nadzorczo-kontrolnych (jako kontrolowany).
- Zasady umundurowania i wyposażenia do służby.
- Zadania służby patrolowej.
- Odprawa do służby patrolowej.
- Omówienie sposobu dokumentowania przebiegu służby.
- Taktyka realizacji zadań.
- Czynności policjanta po zakończeniu służby patrolowej.

Na realizację jednostki modułowej JM02 zostało przeznaczonych łącznie 326 godzin zajęć lekcyjnych, w tym 40 godzin na pełnienie służby patrolowej (pięć służb w jednostce terenowej). Analiza treści programowych wskazuje, że podczas realizacji tego zakresu materiału słuchacz kursu podstawowego jest wyposażany w wiedzę i umiejętności, które są mu niezbędne do wykonywania zadań w służbie patrolowej. Zakres ten obejmuje m.in.:

- umiejętność posługiwania się środkami łączności radiowej,
- umiejętność ustalenia tożsamości osób,
- posługiwanie się środkami przymusu bezpośredniego i bronią palną,
- udzielanie pierwszej pomocy,
- umiejętność zatrzymania osoby,
- dokonanie kontroli osobistej, przeglądanie zawartości bagaży i sprawdzanie ładunku,
- dokonanie przeszukania osób, pomieszczeń i rzeczy,
- udzielanie pomocy i asysty uprawnionym organom,
- przeprowadzanie interwencji.

Zakres programowy szkolenia, liczba godzin przeznaczona na jego realizację, różnorodność stosowanych metod nauczania (wykład, pogadanka, dyskusja, ćwiczenia pisemne i praktyczne, pokaz, symulacja, analiza przypadku, analiza przepisu) wskazują, że słuchacz powinien być dobrze przygotowany do podjęcia różnorodnych zadań w służbie patrolowej i powinien je wykonać w sposób skuteczny, bezpieczny, zgodny z prawem i z zasadami etyki zawodowej.

Praktycznym sprawdzianem zdobytej wiedzy i wykształconych umiejętności jest realizacja w ramach JM 02 JS 11 **kluczowego punktu nauczania nr 14: *Pełnienie służby patrolowej, zgodnie z zasadami etyki zawodowej.*** W celu podniesienia efektywności szkolenia realizację tych treści programowych organizuje się w warunkach rzeczywistych, planując, na przełomie czwartego i piątego miesiąca szkolenia, pięć ośmiogodzinnych służb w jednostkach terenowych Policji.

W Szkole Policji w Pile w 2012 r. służby takie były organizowane na terenie działania trzech garnizonów: kujawsko-pomorskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego. Odbyły się one w okresie marzec – kwiecień oraz maj – czerwiec i objęły swoim zasięgiem teren działania 11 terenowych jednostek Policji. Uczestniczyło w nich 609 słuchaczy (w grupach 6–20-osobowych, z wyjątkiem KMP Poznań i KPP Piła, w których służbę pełniły grupy ponad 30-osobowe) oraz 47 wykładowców – opiekunów praktyk (na zasadzie wielokrotności). Powyższe ilustruje tabela.

Organizacja służb słuchaczy w jednostkach terenowych Policji jest sporym przedsięwzięciem organizacyjnym i logistycznym, zarówno dla jednostki szkoleniowej, jak i jednostki terenowej Policji. Składają się na to następujące elementy:

- w tym samym terminie do służby wyjeżdża jednocześnie kilka grup słuchaczy, co powoduje konieczność zapewnienia odpowiednio dużej liczby wykładowców – opiekunów praktyk,
- konieczność zabezpieczenia środków transportu (jest to zarówno transport Szkoły, jak i jednostek przyjmujących),
- godziny wyjazdu ze szkoły i powrotu powinny być skorelowane w taki sposób, aby umożliwić zaplanowanie pięciu ośmiogodzinnych (zegarowych) służb,
- konieczność zabezpieczenia miejsc noclegowych i wyżywienia dla słuchaczy i wykładowców (jednostki terenowe Policji pozyskują środki finansowe na ten cel od samorządów terytorialnych),
- zabezpieczenie odpowiedniej liczby doświadczonych funkcjonariuszy jednostek terenowych, którzy będą pełnili służbę ze słuchaczami (powoduje to niekiedy konieczność pozyskania środków finansowych na dodatkowe służby).

Warto jednak podejmować starania, aby służby organizowane były na jak najwyższym poziomie organizacyjnym i szkoleniowym. Przy prawidłowym ich organizacji mogą przynosić korzyści dla obu stron:

- możliwość weryfikacji zdobytej przez słuchaczy wiedzy i wykształconych umiejętności w warunkach rzeczywistych,

mł. insp. Sylwester Urbaniak – Kierownik Zakładu Interwencji Policyjnych Szkoły Policji w Pile (od 2009 r.). Nadzoruje szkolenie z zakresu prewencji i ruchu drogowego, technik interwencji, szkolenia strzeleckiego, pierwszej pomocy przedmedycznej, działań pododdziałów Policji, zarządzania kryzysowego.

Służbę w Policji rozpoczął w 1986 r. w Szkole Policji w Pile na stanowisku dowódcy kompanii, następnie wykładowcy, a później specjalisty ds. mobilizacyjno-obronnych.

Od 1991 r. pełnił służbę na stanowiskach kierowniczych w pionie dydaktycznym – pracował na stanowisku kierownika Zakładu Taktyki Policyjnej, kierownika Zakładu Liniowego, kierownika Zakładu Taktyki Działań Zespołowych Policji, naczelnika Wydziału Dowodzenia i Wychowania, kierownika Zakładu Taktyki i Technik Interwencji.

Absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy oraz Studium Oficerskiego Wyższej Szkoły Oficerskiej w Szczytnie.

FOT. P. AUTOR

- możliwość wymiany doświadczeń oraz pozyskania wielu praktycznych i cennych wskazówek od bardziej doświadczonych policjantów,
- możliwość współpracy z podmiotami pozapolicyjnymi (straż miejska, Żandarmeria Wojskowa, Straż Graniczna, straż pożarna, izba celna itp.),
- wymierne wsparcie dla jednostek terenowych, szczególnie podczas organizowania działań policyjnych na większą skalę,
- duże oddziaływanie prewencyjne, szczególnie w mniejszych miejscowościach.

Na zakończenie warto wymienić kilka warunków, których spełnienie uczyni służby słuchaczy w jednostkach jeszcze bardziej efektywnymi:

- służby powinny być, w miarę możliwości, planowane w systemie trzyzmianowym,
- dowódcą patrolu powinien być doświadczony policjant z jednostki terenowej (w układzie: doświadczony policjant oraz dwaj słuchacze lub doświadczony policjant i jeden słuchacz),
- wskazane jest, aby w procesie nadzoru nad służbami słuchaczy oraz ocenie realizacji przydzielonych zadań, oprócz wykładowcy – opiekuna praktyk, współuczestniczyli także: kierownik pionu prewencji, dyżurny jednostki, kierownik ogniwa patrolowo-interwencyjnego, kierownik rewiru dzielnicowych itp. (w zależności od zakresu realizowanych zadań).

mł. insp. Sylwester Urbaniak

Organizacja służb słuchaczy kursów podstawowych w ramach jednostki modułowej JM 02 – *Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscu pełnienia służby oraz podejmowanie interwencji*

jednostka szkolna JS 11 – *Pełnienie służby patrolowej*

SZKOŁA POLICJI W PILE
marzec – kwiecień / maj - czerwiec 2012 r.

L.p.	Komenda Wojewódzka Policji	Jednostki terenowe Policji	Liczba słuchaczy	Liczba wykładowców – opiekunów praktyk (na zasadzie wielokrotności)
1.	Bydgoszcz	KMP Bydgoszcz KMP Włocławek KMP Toruń	103 80 62	6 5 3
2.	Poznań	KMP Poznań KPP Piła KPP Wągrowiec KPP Czarnków KPP Złotów	34 156 42 15 24	1 12 6 2 3
3.	Szczecin	KMP Świnoujście KPP Stargard Szczeciński KPP Szczecinek KPP Kamień Pomorski	36 10 20 27	4 1 1 3
Razem	**3**	**11**	**609**	**47**

DOŚWIADCZENIA SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY Z JEDNOSTKAMI TERENOWYMI W ZAKRESIE DOSKONALENIA ZAWODOWEGO LOKALNEGO

mł. insp. Dariusz Walczak - Kierownik Zakładu Służby Prewencyjnej Szkoły Policji w Katowicach. Autor szeregu artykułów dotyczących zagadnienia przemocy domowej oraz bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego na kierunku Prawo (2001), a także Uniwersytetu Śląskiego na kierunku Zarządzanie Zasobami Ludzkimi (2008).

FOT. AUTOR

Podobnie jak cały system szkolnictwa doskonalenie lokalne policjantów zostało określone w *Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji* (Dz.U. Nr 126, poz. 877 z późn. zm.). Zgodnie z tym rozporządzeniem doskonalenie policjantów jest organizowane jako:

1. doskonalenie centralne – przez szkoły policyjne i WSPol.,
2. doskonalenie lokalne – przez jednostki organizacyjne Policji lub komórki organizacyjne tych jednostek,
3. doskonalenie zewnętrzne – przez podmioty pozapolicyjne.

Podstawową formą szkolenia policjanta jest oczywiście szkolenie zawodowe podstawowe. To tutaj młody adept nabywa podstawowe umiejętności i wiedzę niezbędną do wykonywania czynności służbowych. Choć szkolenie to przygotowuje do wykonywania podstawowych czynności policyjnych, to jednak niezbędny jest dalszy rozwój jego wiedzy i umiejętności. Tym kolejnym poziomem kształcenia funkcjonariusza jest właśnie doskonalenie lokalne, za które odpowiedzialni są kierownicy jednostek organizacyjnych Policji. Jego celem jest aktualizowanie posiadanej wiedzy, wzbogacanie jej o nowe elementy, a także doskonalenie nabytych umiejętności. W dobie bardzo szybko zmieniającego się otoczenia prawnego sprawny proces wdrażania nowych przepisów w codzienną służbę warunkuje profesjonalizm w działaniu Policji. Można bardzo wiele mówić i pisać o znaczeniu i potrzebie doskonalenia lokalnego, ale to wszystko da się sprowadzić do sentencji „Człowiek, który się nie rozwija, cofa się w rozwoju".

Organizując doskonalenie lokalne, kierownik jednostki organizacyjnej Policji albo jej komórki organizacyjnej określa przede wszystkim potrzeby w tym zakresie. Rozporządzenie nie wymienia zamkniętego katalogu możliwych form prowadzenia doskonalenia lokalnego, jedynie wskazuje, że w szczególności prowadzi się je jako:

1. zajęcia prowadzone w celu utrzymania, a gdy jest to niezbędne – również podnoszenia sprawności fizycznej oraz umiejętności strzeleckich policjantów,
2. instruktaż prowadzony w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania zadań i czynności służbowych.

Ponieważ nie jest to katalog zamknięty, dopuszczalne są inne formy doskonalenia lokalnego. Doskonalenie lokalne może być prowadzone w formie różnych przedsięwzięć. Wyjątkowo, za zgodą kierownika komórki organizacyjnej właściwej w sprawach szkolenia, komórki organizacyjne Komendy Głównej Policji, komendy wojewódzkie (Stołeczna) Policji oraz instytut badawczy mogą prowadzić kursy specjalistyczne jako doskonalenie lokalne.

Nie ma również żadnych ograniczeń co do miejsca prowadzenia doskonalenia. Może się ono odbywać zarówno w siedzibie jednostki organizacyjnej Policji, jak i poza nią.

Doskonalenie lokalne prowadzą kierownicy jednostek organizacyjnych Policji, kierownicy komórek organizacyjnych tych jednostek, a także policjanci, pracownicy Policji oraz inne osoby posiadające doświadczenie, wiedzę i umiejętności, a gdy jest to niezbędne – także uprawnienia instruktorskie.

W przypadku gdy potrzeby jednostek organizacyjnych Policji lub ich komórek organizacyjnych w zakresie doskonalenia lokalnego pokrywają się, jednostki te lub komórki mogą wspólnie je zorganizować i przeprowadzić. W tej sytuacji w doskonaleniu mogą uczestniczyć jednostki szkoleniowe.

Szkoła Policji w Katowicach znajduje się na terenie działania największego pod względem etatowym polskiego garnizonu. Swoim zasięgiem obsługuje kilka innych dużych garnizonów. Takie położenie wręcz wymusza aktywny jej udział w doskonaleniu lokalnym organizowanym przez jednostki organizacyjne Policji, przede wszystkim województwa śląskiego, ale nie tylko. Formy współpracy szkoły z jednostkami terenowymi przybierają różną postać.

Najbardziej powszechną formą doskonalenia lokalnego jest szkolenie z zakresu strzelania. Nie wszystkie jednostki terenowe mają możliwość realizacji tego zadania we własnym zakresie, stąd wykorzystują strzelnicę szkoły. W zależności od potrzeb i możliwości szkoły jednostkom organizacyjnym Policji udostępniane są także inne obiekty szkolne, w tym przede wszystkim tzw. miasteczko symulacyjne odwzorowujące mały wycinek miasta. To m.in. tutaj ćwiczyli policjanci województwa śląskiego w ramach przygotowań do zabezpieczenia przez policję piłkarskich mistrzostw Europy w piłce nożnej Euro 2012. Miasteczko jest też doskonałym miejscem ćwiczeń funkcjonariuszy AT

FOT. P. SOCHACKI

i przewodników psów tropiących, miejscem ćwiczeń w zakresie wykrywania narkotyków, materiałów wybuchowych itd.

Inną płaszczyzną współpracy jest realizowanie kursów doskonalenia lokalnego na potrzeby jednostek terenowych, których klasycznymi przykładami są:

- **kurs doskonalenia lokalnego dla policjantów pełniących służbę w patrolach narciarskich** będący wynikiem projektu finansowanego ze środków programu Leonardo da Vinci realizowanego przez Szkołę Policji w Katowicach w porozumieniu z komendami wojewódzkimi Policji w Katowicach, Krakowie, Rzeszowie i Wrocławiu pt. *Bezpieczeństwo na stokach górskich w szkoleniu i doskonaleniu zawodowym Policji*,
- **program doskonalenia zawodowego lokalnego dla komendantów komisariatów Policji garnizonu śląskiego w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi.** Analizując system doskonalenia zawodowego funkcjonujący w Policji, stwierdzono, że obecnie brakuje oferty szkoleniowej skierowanej do komendantów komisariatów Policji w zakresie kierowania zespołem ludzkim. Dlatego też podjęto działania, których celem było zdiagnozowanie potrzeb szkoleniowych we wskazanym obszarze. Realizując to zamierzenie, wśród komendantów komisariatów Policji garnizonu śląskiego przeprowadzono badanie sondażowe, wykorzystując technikę ankiety. Uzyskane wyniki pozwoliły na określenie treści kształcenia, które stanowiły podstawę opracowania programu doskonalenia zawodowego lokalnego dla komendantów komisariatów Policji garnizonu śląskiego w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi w jednostce organizacyjnej Policji,
- **program doskonalenia zawodowego lokalnego dla funkcjonariuszy zarządu w Katowicach Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji w zakresie czynności przeszukania pomieszczeń oraz zatrzymania osoby w kontekście przestrzegania praw człowieka.** Na podstawie pisma naczelnika zarządu w Katowicach Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji zostało zainicjowane spotkanie robocze, w ramach którego wypracowano zagadnienia, jakie powinien zawierać program kursu. Następnie powołano zespół roboczy, który opracował szczegóły programu. Ostatnim etapem było opracowanie programu kursu na podstawie treści przygotowanych przez zespół roboczy. Po zaakceptowaniu gotowego programu przez komendanta szkoły i naczelnika zarządu w Katowicach Centralnego Biura Śledczego Komendy Głównej Policji, w Szkole Policji w Katowicach przeprowadzono cztery edycje jednodniowych kursów, w których udział wzięło osiem grup szkoleniowych (po 15 osób w każdej grupie). Po każdej edycji uczestnicy wypełniali ankiety ewaluacyjne. Ponad 90% badanych respondentów stwierdziło, że poznane wiadomości będą przydatne w dalszej służbie. Równie wysokie oceny wystawiono wykładowcom realizującym szkolenia i samej organizacji kursów.

Kolejna forma udziału Szkoły Policji w doskonaleniu lokalnym to realizacja poszczególnych zajęć, tematów czy też zagadnień przez wykładowców szkoły w jednostkach terenowych. Dotyczą one różnej tematyki i są realizowane w zależności od możliwości szkoleniowych szkoły, a te z uwagi na maksymalne obciążenie słuchaczami są mocno ograniczone. Charakterystycznym i zarazem jednym z ciekawszych przykładów takiej współpracy mogą być zajęcia prowadzone przez wykładowców szkoły na rzecz Komendy Miejskiej Policji w Katowicach. Do poseł Julii Pitery wpłynęła skarga na policjanta garnizonu śląskiego obsługującego zdarzenie, w którym sprawcy wykorzystali broń palną. Na bazie tej skargi opracowano pismo do ówczesnego komendanta wojewódzkiego Policji w Katowicach. Przeprowadzone postępowanie potwierdziło szereg kardynalnych błędów po stronie funkcjonariusza prowadzącego czynności. W tej sytuacji komendant wojewódzki wydał polecenie kierownikom podległych jednostek organizacyjnych, aby zrealizować przeszkolenie policjantów realizujących czynności procesowe na miejscu zdarzeń – w zakresie umiejętności zabezpieczenia śladów broni palnej i jej użycia oraz amunicji. Szkolenia były prowadzone przez wykładowców Szkoły Policji w Katowicach w formie cyklicznych spotkań, w których udział wzięło ponad 100 policjantów. W szkoleniu wykorzystywano biegłych z laboratorium KWP.

Każda z ww. form szkoleń skutecznie podnosi poziom doskonalenia lokalnego. Niestety, wadą każdego z tych rozwiązań są ograniczenia współpracy. Ze względu na obecną liczbę szkolonych słuchaczy i stany etatowe szkoły, a także stopień wykorzystywania obiektów szkolnych do realizacji szkoleń podstawowych, możliwość delegowania kadry dydaktycznej do prowadzenia doskonalenia lokalnego jest bardzo ograniczona.

Jest natomiast jeszcze jedna płaszczyzna współpracy, mogąca przynieść znaczące korzyści zarówno dla szkół, jak i jednostek terenowych. Mam tu na myśli szkolenie osób prowadzących lokalne doskonalenie zawodowe. Pomysł ten można zrealizować dzięki *Programowi kursu specjalistycznego w zakresie metodyki nauczania dla osób prowadzących lokalne doskonalenie zawodowe* stanowiącemu załącznik do decyzji nr 440 komendanta głównego Policji z dnia 20 listopada 2009 r.

Jest to kurs pięciodniowy, w ramach którego uczestnicy poznają:

- uwarunkowania prawne i organizacyjne lokalnego doskonalenia zawodowego policjantów i pracowników Policji,
- wybrane zagadnienia andragogiki,
- komunikację interpersonalną w procesie dydaktycznym,
- organizację procesu kształcenia,
- klasyfikację metod nauczania,
- projektowanie i wybór środków dydaktycznych wspomagających proces kształcenia,
- dokumentowanie lokalnego doskonalenia zawodowego policjantów i pracowników Policji.

Ostatnie z zagadnień to kształcenie umiejętności praktycznych. Kurs jest pięciodniowy, więc trzeba mieć świadomość, że to zaledwie wierzchołek góry lodowej, gdyż pozwala na wskazanie wiedzy, jaką należy posiadać, zajmując się doskonaleniem zawodowym. W tej sytuacji doskonałym rozwiązaniem byłoby skierowanie do szkoły na okres trzech, czterech czy pięciu miesięcy tych funkcjonariuszy, którzy zajmują się przedmiotową tematyką w jednostce w charakterze wykładowcy stowarzyszonego. W takim czasie policjant jest w stanie w sposób praktyczny nauczyć się takich zagadnień, jak tworzenie pytań, budowanie testów, tworzenie założeń do inscenizacji, poznać praktyczne aspekty prowadzenia zajęć metodą wykładu, pogadanki czy też symulacji. Wadą tego rozwiązania jest konieczność oderwania funkcjonariusza od codziennych czynności w jednostce, jednak wartość dodana w postaci przyrostu wiedzy i umiejętności, jaką policjant zdobędzie, a następnie będzie wykorzystywał w jednostce, zdaje się zdecydowanie przewyższać mankamenty tego rozwiązania. ■

mł. insp. Dariusz Walczak

FOT. AUTOR

nadkom. Jacek Adamski – Naczelnik Wydziału Prewencji KWP w Białymstoku.

Do podstawowych zadań realizowanych na stanowisku należy wytyczanie kierunków działania Wydziału i podległych jednostek Policji województwa podlaskiego oraz sprawowanie nadzoru w zakresie:

- organizacji i koordynacji służby prewencyjnej,
- organizacji służby dzielnicowych,
- kynologii policyjnej,
- problematyki wykroczeń,
- bezpieczeństwa w środkach komunikacji publicznej,
- ochrony środowiska i bezpieczeństwa na obszarach wodnych,
- nadzoru nad problematyką środków przymusu bezpośredniego oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy pionu prewencji.

TWORZENIE GRUP INTERWENCYJNYCH NA PRZYKŁADZIE KMP W BIAŁYMSTOKU JAKO SPOSÓB PRZECIWDZIAŁANIA ESKALACJI PRZEMOCY ORAZ NIENAWIŚCI NA TLE RASOWYM I NARODOWOŚCIOWYM, SZCZEGÓLNIE EKSPONOWANYCH PRZEZ UGRUPOWANIA SKRAJNIE NACJONALISTYCZNE I PSEUDOKIBICÓW PIŁKARSKICH

Ugrupowania skrajnie nacjonalistyczne, z którymi tak bardzo identyfikują się pseudokibice piłkarscy, dokonywane przez nich przestępstwa oraz propagowane treści faszystowskie burzą porządek prawny i wpływają negatywnie na poczucie bezpieczeństwa mieszkańców miast i wsi, nie tylko województwa podlaskiego. Przygotowanie fizyczne członków tych organizacji, ich doskonalenie się w sztukach walki, a także w posługiwaniu się niebezpiecznymi narzędziami sprawiają, że zorganizowane grupy przestępcze do swoich celów coraz częściej wykorzystują „żołnierzy” wywodzących się lub będących czynnymi pseudokibicami piłkarskimi. Taki stan rzeczy generuje konieczność dostosowania Policji do nowych realiów. Żeby skutecznie walczyć z tak zorganizowaną przestępczością, Policja jest zmuszona szukać nowych rozwiązań systemowych nie tylko w służbie kryminalnej, ale również w służbie prewencyjnej. W służbie, która jest wizytówką polskiej Policji i która buduje poczucie bezpieczeństwa wśród obywateli. Przykładem przedsięwzięć mających na celu eliminację zagrożeń związanych m.in. z przestępczą działalnością grup pseudokibiców jest utworzona w KMP w Białymstoku Nieetatowa Grupa Interwencyjna (NGI).

Nieetatowa Grupa Interwencyjna została utworzona na podstawie uregulowania *Zarządzenia nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową* ▶

oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym, a także zgodnie z koncepcją wypracowaną w Wydziale Prewencji KWP w Białymstoku. W skład tej formacji (będącej niejednokrotnie alternatywą dla Samodzielnego Pododdziału Antyterrorystycznego Policji) wchodzą wyselekcjonowani policjanci, których cechuje bardzo dobre przygotowanie nie tylko teoretyczne i praktyczne, ale także bardzo dobre rozpoznanie środowisk przestępczych. Niewątpliwym atutem policjantów jest ich wysoka sprawność fizyczna, znajomość sztuk walki i samoobrony oraz umiejętności z zakresu taktyki interwencji, permanentnie podwyższane w ramach doskonalenia zawodowego.

Nabór policjantów do Grupy Interwencyjnej jest oparty na selekcji, obejmującej:

- ocenę sprawności fizycznej kandydata ocenianą na podstawie czterech konkurencji: podciąganie na drążku, wyciskanie sztangi na ławeczce poziomej, bieg wahadłowy, rzut piłką lekarską oburącz zza głowy,
- ocenę dotychczasowego przebiegu służby – dyspozycyjności kandydata, jego aktywności w służbie i uzyskiwanych wyników,
- ocenę umiejętności kandydata w zakresie sportów walki, technik interwencji (w tym obezwładniania osób) dokonaną w trakcie zajęć z doskonalenia zawodowego.

Policjanci wchodzący w skład Nieetatowej Grupy Interwencyjnej realizują odrębny cykl doskonalenia zawodowego, ukierunkowany w głównej mierze na rozwijanie umiejętności w zakresie taktyki i technik interwencji oraz współdziałania w różnych sytuacjach taktycznych. Zajęcia doskonalenia zawodowego są realizowane przez instruktorów: KMP w Białymstoku, SPAP w Białymstoku, OPP w Białymstoku, Wydziału Prewencji KWP w Białymstoku.

Służba policjantów Nieetatowej Grupy Interwencyjnej jest pełniona głównie w systemie ośmiogodzinnym, co pozwala na bardziej efektywne ich wykorzystanie (tylko w czasie występowania największego zagrożenia). Do głównych zadań Grupy należy:

- podejmowanie interwencji o podwyższonym ryzyku w rejonie KMP w Białymstoku,
- podejmowanie interwencji w związku ze zdarzeniami:
  - w kategoriach: przestępstwa rozbójnicze, bójki, pobicia,
  - których sprawcami są osoby powiązane z subkulturą skinhead i środowiskiem pseudokibiców,
- legitymowanie grup młodzieży, szczególnie w centrum miasta, w godzinach wieczorno-nocnych,
- realizacja zadań w ramach działań „blokowisko", „dyskoteka" i innych.

Z uwagi na potrzebę zapewnienia wysokiej mobilności policjantów Nieetatowej Grupy Interwencyjnej pełniących służbę zewnętrzną podstawową formą pełnienia tejże służby są zmotoryzowane patrole trzyosobowe.

W wyznaczonym rejonie (głównie centrum miasta – rejon lokali rozrywkowych, pubów, dyskotek) w czasie szczególnego zagrożenia (pora wieczorno-nocna w czwartki, piątki i soboty) operują patrole grupy ściśle nadzorowane przez naczelnika WPI, jego zastępcę bądź jednego z dwóch na stałe wyznaczonych funkcjonariuszy WPI KMP w Białymstoku. Nadzorujący, w trakcie służby, udzielają policjantom niezbędnej pomocy zarówno w zakresie podejmowania interwencji, jak i sporządzania dokumentacji służbowej, ponadto upoważnieni są do:

- zmiany dyslokacji tych patroli z uwagi na bieżącą sytuację w rejonie służbowym,
- podjęcia decyzji o skierowaniu policjantów na interwencję (dyżurny nie zleca ich bezpośrednio).

W rejonie, w którym służbę pełnią policjanci Grupy, są dyslokowane także inne siły, które przede wszystkim obsługują interwencje zlecane przez dyżurnego KMP w Białymstoku. W trakcie odpraw do służby szczególny nacisk położony jest na przekazywanie policjantom Grupy informacji z zakresu bieżącego rozpoznania środowisk pseudokibiców oraz subkultur młodzieżowych, w czym istotną rolę odgrywają funkcjonariusze służby kryminalnej.

Poza podstawowym wyposażeniem do służby patrolowej funkcjonariusze Nieetatowej Grupy Interwencyjnej mają do dyspozycji dodatkowe środki przymusu bezpośredniego i sprzęt specjalistyczny (np. taser, SZO, tarcze, zestaw zapora, elementy wyposażenia taktycznego).

W celu osiągania właściwej efektywności zadań funkcjonowanie Grupy i jej poszczególni funkcjonariusze są oceniani dwutorowo. Z jednej strony objęci są bieżącą oceną, z której wnioski są wykorzystywane w procesie doskonalenia funkcjonowania Grupy, z drugiej zaś pod uwagę bierze się stosownie udokumentowaną ocenę kwartalną.

Ocena kwartalna zawiera:

- szczegółową analizę funkcjonowania Nieetatowej Grupy Interwencyjnej, zwłaszcza w zakresie przebiegu procesu doskonalenia zawodowego i wyników uzyskanych w służbie, zmian składu Grupy i ich przyczyn,
- zaangażowanie i dyspozycyjność funkcjonariuszy (przejawiających się m.in. absencją w służbie i jej przyczynami),
- ocenę okresową stopnia sprawności fizycznej policjantów Grupy oraz ewentualnej selekcji kandydatów,
- będące wynikiem powyższych elementów wnioski w zakresie fluktuacji policjantów wchodzących w skład Grupy oraz ewentualnych zmian organizacyjnych i dalszych kierunków pracy Grupy.

Dzięki posiadaniu doskonałego rozpoznania środowisk przestępczych, subkultury skinhead i grup pseudokibiców działania realizowane przez policjantów Grupy Interwencyjnej cechują się ponadprzeciętną skutecznością. Wyniki osiągane przez nich potwierdzają trafność przyjętych założeń – będących podstawą powołania Grupy.

Zdecydowana reakcja Policji w czasie przeprowadzania interwencji powoduje wzrost społecznego zaufania. Obecnie wiedza i umiejętności policjantów Grupy są wykorzystywane także podczas zabezpieczenia rozgrywek piłkarskich.

W efekcie wprowadzonych rozwiązań obserwowany jest postępujący wzrost poczucia bezpieczeństwa mieszkańców miasta Białegostoku. Nieetatowa Grupa Interwencyjna stała się swoistego rodzaju panaceum na eskalację przemocy oraz nienawiści na tle rasowym i narodowościowym, szczególnie eksponowanych przez ugrupowania skrajnie nacjonalistyczne i pseudokibiców piłkarskich. ■

NADKOM. JACEK ADAMSKI

PODNIESIENIE RANGI „POLICJANTA LINIOWEGO" NA BAZIE ROZWIĄZAŃ WPROWADZONYCH NA TERENIE GARNIZONU MAZOWIECKIEGO

POLICJANCI PEŁNIĄCY SŁUŻBĘ NA PODSTAWOWYCH STANOWISKACH WYKONAWCZYCH STANOWIĄ JEDNO Z NAJISTOTNIEJSZYCH OGNIW DZIAŁALNOŚCI POLICJI. NAJCZĘŚCIEJ SĄ PIERWSZYMI OSOBAMI, Z KTÓRYMI OBYWATELE, W TYM W SZCZEGÓLNOŚCI OFIARY PRZESTĘPSTW I WYKROCZEŃ, NAWIĄZUJĄ KONTAKT. ICH POSTAWA ZAWODOWA ORAZ ZAANGAŻOWANIE SĄ GŁÓWNYMI CZYNNIKAMI WPŁYWAJĄCYMI NA SPOSÓB POSTRZEGANIA NASZEJ FORMACJI. TO OD TYCH ELEMENTÓW ZALEŻY TAKŻE JAKOŚĆ PIERWSZYCH CZYNNOŚCI WYKONANYCH NA MIEJSCU ZDARZENIA, A TYM SAMYM SKUTECZNOŚĆ DALSZEGO PROCESU WYKRYWCZEGO.

MŁ. INSP. TOMASZ CYBULSKI - Naczelnik Wydziału Prewencji KWP z s. w Radomiu (od 2002 r.). Służbę w Policji pełni od 22 lat.

Głównym celem Wydziału Prewencji jest zmniejszenie zagrożenia przestępstwami i wykroczeniami na terenie działania garnizonu mazowieckiego, w szczególności w zakresie siedmiu najbardziej uciążliwych społecznie kategorii przestępstw. Ponadto Wydział sprawuje funkcję nadzorczą i koordynacyjną nad pionem prewencji w 28 KPP / KMP garnizonu mazowieckiego.

Mł. insp. Tomasz Cybulski za swoją służbę był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami i nagrodami Prezydenta RP, Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Sprawiedliwości, Komendanta Głównego Policji oraz Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Policji.

FOT. AUTOR

Pożądane postawy i zachowania wśród „policjantów liniowych" nie wystąpią, jeżeli nie będą oni właściwie motywowani do pracy. Zadaniem dobrych przełożonych powinno być zatem podejmowanie takich działań, które sprawią, że służba będzie wiązała się z satysfakcją z wykonywanych zadań.

Realizując przedsięwzięcie, mazowiecki komendant wojewódzki Policji wydał 5 marca 2012 r. *Decyzję nr 51/2012 w sprawie powołania Zespołu ds. opracowania propozycji rozwiązań mających na celu wzmocnienie systemu motywacyjnego adresowanego do funkcjonariuszy na podstawowych stanowiskach wykonawczych*. W skład zespołu powołano: mł. insp. Tomasza Cybulskiego - naczelnika Wydziału Prewencji KWP z s. w Radomiu jako przewodniczącego, podinsp. Roberta Zarębę - zastępcę naczelnika Wydziału Kryminalnego KWP z s. w Radomiu jako wiceprzewodniczącego, ponadto naczelnika Wydziału Kadr i Szkolenia KWP z s. w Radomiu, naczelnika Wydziału Inwestycji i Remontów KWP z s. w Radomiu, naczelnika Wydziału Finansów KWP z s. w Radomiu, naczelnika Wydziału GMT KWP z s. w Radomiu oraz kierownika Sekcji Psychologów KWP z s. w Radomiu.

Celem poprawienia aktywności policjantów w służbie oraz zwiększania efektywności opracowano w garnizonie mazowieckim koncepcję mającą na celu podnoszenie motywacji do pracy i rangi „policjanta liniowego".

Koncepcja dotycząca rozwiązań w zakresie podnoszenia motywacji do pracy i rangi „policjanta liniowego" - propozycje.

- Podwyższenie o 50 PLN dodatków służbowych, będących aktualnie w wysokości poniżej 100 PLN, dla funkcjonariuszy w służbie stałej.
- Wyrównanie dodatków służbowych, będących obecnie w przedziale 100–150 PLN, dla funkcjonariuszy w służbie stałej do kwoty 150 PLN.
- Utworzenie w KMP / KPP garnizonu mazowieckiego 53 etatów w korpusie aspirantów Policji.
- Mianowanie funkcjonariuszy, będących w okresie służby stałej, na zajmowane przez nich stanowiska docelowe.

Koncepcja dotycząca rozwiązań w zakresie podnoszenia motywacji do pracy i rangi „policjanta liniowego" - ogólne zasady.

- Sprawiedliwe, przejrzyste zasady przydzielania nagród i wyróżnień.
- Zapewnienie właściwej oprawy wydarzeniom związanym z nagradzaniem podległych funkcjonariuszy.
- Korzystanie w szerszym zakresie z już istniejących możliwości motywowania, np. określonych w art. 87 ust. 1 ustawy o Policji.
- Kreowanie pozytywnej atmosfery w codziennej służbie.

Zasady skutecznego motywowania według założeń koncepcji.

- Właściwa identyfikacja oczekiwań pracowników.
- Powiązanie wynagrodzeń z motywacją wewnętrzną (aspiracje pracowników).
- Stworzenie przyjaznego środowiska pracy.
- Wskazanie właściwego, a zarazem obiektywnego katalogu wskaźników oceny.

FOT. P. SOCHACKI

mł. insp. Tomasz Cybulski
- pierwszy z lewej

- Przedstawiony system założeń nie powinien stanowić wyłącznego środka motywowania pracowników.

Koncepcja przewidywała wdrożenie grup motywatorów płacowych w postaci:

- zasad mianowania na stanowiska,
- przydzielania dodatków służbowych,
- nagradzania nagrodami pieniężnymi

oraz wdrożenie grup motywatorów pozapłacowych w postaci:

- gratyfikacji materialnych,
- motywatorów niematerialnych,
- umożliwienia funkcjonariuszom podnoszenia kwalifikacji oraz zwiększania ich zaufania we własne siły poprzez udział w projektach finansowanych z Unii Europejskiej,
- zwiększenia poziomu zadowolenia policjantów i pracowników Policji poprzez zapewnienie optymalnych warunków do realizacji zadań.

Motywatory płacowe - stanowiska

- W przedstawionym zakresie zaproponowano w jednostkach organizacyjnych Policji na terenie garnizonu mazowieckiego ponowne dokonanie przeglądu poszczególnych korpusów celem wygospodarowania rezerw umożliwiających zwiększenie liczby etatów w korpusie aspirantów.
- Zmiany etatowe będą dotyczyć stanowisk: przewodnika psa, kontrolera ruchu drogowego, technika kryminalistyki, detektywa oraz asystenta.

Motywatory płacowe – dodatek służbowy

W przedstawionym zakresie zaproponowano:

- Podział struktury dodatków służbowych na stałe i okresowe.
- Przydzielony dodatek służbowy (w części stałej) ulegałby zmianie w przypadku mianowania na inne stanowisko.
- Dodatek służbowy (w części ruchomej) byłby przydzielany na określone ramy czasowe.

W przedmiotowym zakresie proponuje się dwuetapową regulację dodatków służbowych policjantów w służbie stałej. Pierwsza zmiana to podwyższenie o 50 PLN, dodatków służbowych, tym policjantom którzy mieli przyznane dodatki poniżej 100 PLN.

W garnizonie mazowieckim wytypowano do zmiany w tym zakresie 175 policjantów w 20 KPP / KMP oraz KWP z s. w Radomiu ze skutkiem finansowym 8 750 PLN. Przedsięwzięcie zrealizowano w stosunku do 175 policjantów. Druga zmiana w zakresie wyrównania wysokości dodatku do kwoty 150 PLN dla policjanta znajdującego się w okresie służby stałej. W garnizonie mazowieckim wytypowano do zmiany w tym zakresie 348 policjantów w 27 KPP / KMP oraz KWP z s. w Radomiu ze skutkiem finansowym podwyższenia dodatków 12 949 PLN. Przedsięwzięcie zrealizowano w stosunku do 316 policjantów.

Motywatory płacowe – nagroda pieniężna

Kryteria wyróżniania policjantów nagrodami pieniężnymi:

- Czyny świadczące o wyjątkowej odwadze i męstwie policjanta.
- Bezpośredni udział w akcji ratowania życia i zdrowia.
- Zatrzymanie sprawców zbrodni lub innych przestępstw, w tym na gorącym uczynku ich popełnienia, których zaistnienie spowodowało szeroki oddźwięk społeczny.
- Rozpracowanie grupy przestępczej.
- Zatrzymanie osoby poszukiwanej, będącej sprawcą przestępstw o znacznym ciężarze gatunkowym.
- Uzyskanie potwierdzonej informacji operacyjnej w związku z przestępstwem o dużym znaczeniu dla poczucia bezpieczeństwa społeczności lokalnej.
- Opracowanie nowatorskich akcji profilaktycznych, kampanii społecznych ukierunkowanych na lokalnie występujące zagrożenia.
- Ponadprzeciętne osiągnięcia w służbie, wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie przydzielonych obowiązków i zadań służbowych.
- Wdrożenie efektywnych przedsięwzięć lub rozwiązań w zakresie doskonalenia organizacji pracy, służących realizacji celów jednostki.
- Innowacyjność i kreatywność na rzecz doskonalenia organizacji pracy.
- Szczególne zaangażowanie na rzecz tworzenia pozytywnego wizerunku Policji w społeczeństwie; osiągnięcia w działalności społecznej, sportowej, artystycznej lub naukowej.
- Podnoszenie kwalifikacji zawodowych połączone z uzyskaniem wyróżniających wyników.

Motywatory pozapłacowe – gratyfikacje materialne

Czynnikiem motywującym mogą być:

- Przedterminowe mianowanie na wyższy stopień policyjny w korpusie.
- Możliwość podnoszenia kwalifikacji i umiejętności w ośrodkach szkoleniowych resortowych i pozaresortowych, w tym także w ramach programów unijnych, wybranych osobiście przez policjanta.
- Możliwość pełnienia przez policjantów, osiągających ponadprzeciętne wyniki, płatnych służb ponadnormatywnych.
- Możliwość okresowego bezpłatnego korzystania z obiektów użyteczności publicznej (baseny, siłownie, kina itp.) finansowane ze środków władz lokalnych.
- Wyrażenie zgody na dodatkowe zatrudnienie poza służbą.

Motywatory pozapłacowe – niematerialne

W przedstawionym zakresie zaproponowano:

- Korzystanie przez przełożonych w szerszym zakresie z możliwości określonych w art. 87 ustawy o Policji, tj.: pochwały, listu gratulacyjnego, krótkoterminowego dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze do 10 dni roboczych, przyznanie odznaki resortowej, przyznanie orderu i medalu.
- Uroczysty charakter ważnych wydarzeń w środowisku policyjnym, np.:
  - ślubowanie nowo przyjętych funkcjonariuszy,
  - awanse na stopnie służbowe,
  - mianowanie na wyższe stanowisko służbowe,
  - wręczanie nagród, pochwał i odznaczeń za szczególne zaangażowanie w służbie,
  - odejścia policjantów do innych komórek organizacyjnych, jednostek oraz przejście na emeryturę,
  - Święto Policji, Święto Niepodległości itp.,
  - dbanie przez przełożonych o dobre warunki pracy i wyposażenie jednostek Policji.

Do wyróżniania ww. nagrodami można przyjąć kryteria jak do nagród pieniężnych.

Motywatory pozapłacowe – umożliwienie podnoszenia kwalifikacji

Realizacja projektu szkoleniowego pt. *Akademia Policyjna* – szkolenia o profilu zawodowym, umożliwiającym rozwój zawodowy funkcjonariuszy i pracowników Policji.

Proponowane szkolenia, na których policjanci mogliby podnosić kwalifikacje:

- Zaawansowane metody pracy operacyjnej.
- Dzielnicowy garnizonu mazowieckiego.
- Zarządzanie kryzysowe.
- Finanse publiczne i zamówienia publiczne.
- Kurs posługiwania się bronią palną i amunicją strzelecką.
- Przestępczość korupcyjna.

Motywatory pozapłacowe – zwiększenie poziomu zadowolenia

W przedstawionym zakresie zaproponowano:

- Poprawę warunków pracy policjantów i pracowników Policji (m.in. remonty pomieszczeń służbowych, termomodernizacja budynków) - pozyskiwanie środków pozabudżetowych z programów unijnych, Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, a także jednostek samorządu terytorialnego.
- Zakup nowych pojazdów służbowych.
- Zakup umundurowania oraz elementów wyposażenia.

Koncepcja dotycząca rozwiązań w zakresie podnoszenia motywacji do pracy i rangi „policjanta liniowego" – aktualny stan realizacji

Do chwili obecnej zrelizowano następujące etapy:

- Etap I - o 50 PLN dodatków służbowych, będących aktualnie w wysokości poniżej 100 PLN, dla funkcjonariuszy w służbie stałej.
- Etap II - wyrównanie dodatków służbowych, będących obecnie w przedziale 100–150 PLN, dla funkcjonariuszy w służbie stałej do kwoty 150 PLN.
- Etap III – włączenie 53 etatów aspiranckich do struktur podległych KMP / KPP.

Rezultaty wdrożenia koncepcji dotyczącej rozwiązań w zakresie podnoszenia motywacji do pracy i rangi „policjanta liniowego" zostaną oreślone na podstawie kolejnej edycji badania satysfakcji policjantów.

mł. insp. Tomasz Cybulski

podkom. Przemysław Stachura
- ekspert Wydziału ds. Zabezpieczenia Prewencyjnego Biura Prewencji KGP.

FOT. AUTOR

SESPOL – OCENA WPROWADZONYCH DANYCH W ZAKRESIE FUNKCJONOWANIA SŁUŻBY PREWENCYJNEJ W I PÓŁROCZU 2012 R. PROPOZYCJE ZMIAN FUNKCJONALNOŚCI SYSTEMU ZGŁOSZONE PRZEZ BIURO PREWENCJI KGP

Z dniem 1 października 2011 r. zgodnie z *Zarządzeniem nr 1147 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 września 2011 r. w sprawie planowania strategicznego, sprawozdawczości i oceny pracy Policji* wprowadzono narzędzie informatyczne (System Elektronicznej Sprawozdawczości w Policji – SESPol) umożliwiające gromadzenie i przetwarzanie danych sprawozdawczych będących w posiadaniu Policji.

System był długo oczekiwany przez policjantów głównie służby prewencyjnej, realizujących zadania o charakterze patrolowym i obchodowym, którzy to na podstawie odrębnych przepisów są zobowiązani do „rozliczania się" z efektów swojej służby.

Zakres gromadzonych danych w formularzach sprawozdawczych SESPol w zakresie służby prewencyjnej nie uległ zmianie, zaś sposób gromadzenia został dostosowany do wymogów obecnych czasów.

Warto podkreślić, iż sprawozdawczość w Policji m.in. w zakresie funkcjonowania służby prewencyjnej, jest gromadzona w systemie centralnym, co też umożliwia dostęp do niej w każdym momencie z różnych poziomów zarządzania jednostkami organizacyjnymi Policji. Ograniczenie nakładów czasowych niezbędnych do sporządzenia analiz, otrzymanie danych zaraz po wprowadzeniu do systemu czy też bieżąca ocena efektywności podejmowanych działań – to tylko niektóre walory SESPolu.

Podkreślenia wymaga, iż podstawowe komórki służby prewencyjnej są najliczniejszymi w Policji, które dotychczas nie miały systemowych rozwiązań w zakresie wspomagania informatycznego zarządzania nimi. Stąd też, na wniosek Biura Prewencji KGP, System korzysta z opracowanego referencyjnego słownika jednostek Policji, który pozwala, w przeciwieństwie do pozostałych systemów dotychczas użytkowanych w Policji, na wyodrębnienie nawet najmniejszych komórek organizacyjnych. Z podobnych względów wprowadzono odmienne rozwiązania w zakresie gromadzenia i przetwarzania informacji.

W celu optymalizacji obsługi Systemu, na potrzeby podstawowych komórek służby prewencyjnej wyodrębniono narzędzie w postaci Karty pracy i efektywności policjanta realizującego zadania o charakterze prewencyjnym – formularz III/9. Zadaniem tego narzędzia jest gromadzenie i przetwarzanie danych w podstawowym zakresie. Narzędzie to służy gromadzeniu danych o czynnościach wykonanych przez poszczególnych policjantów, komórki organizacyjne, poszczególne „piony" oraz jednostki organizacyjne. Efekty w zakresie realizacji zadań o charakterze prewencyjnym dotyczą wszystkich policjantów, nie zaś wyłącznie policjantów pełniących służbę w komórkach prewencyjnych.

Podstawowym warunkiem funkcjonalności i efektywności SESPolu jest jego prawidłowa obsługa. W celu eliminacji ewentualnych omyłek System wyposażono w szereg zabezpieczeń niedopuszczających do naniesienia błędnych danych i wskazujących jednocześnie miejsce popełnienia błędu. Podkreślenia wymaga fakt, iż regulacje w zakresie sprawozdawczości w Policji zakreślają graniczne daty nanoszenia danych, czyli wymagania minimalne. W celu efektywnego zarządzania jednostką organizacyjną Policji niezbędne jest ich bieżące nanoszenie.

Zgodnie z analizą wymagań funkcjonalnych oraz projektem technicznym SESPolu przewidziano możliwość ewaluacji Systemu wynikłej z wdrażania nowych systemów informatycznych, zmian prawnych oraz uwag użytkowników. Dlatego też wszelkie uwagi i spostrzeżenia dotyczące pracy Systemu użytkownicy mogą zgłaszać za pośrednictwem Forum Policyjnej Platformy Wdrożeniowej. Dzięki tym sugestiom na bieżąco są wprowadzane nowe rozwiązania i funkcjonalności usprawniające działanie Systemu.

W efekcie takiego postępowania SESPol poprzez swój rozwój stanie się narzędziem z jednej strony przyjaznym użytkownikowi, z drugiej zaś kompletną bazą danych w zakresie działalności Policji, służącą nie tylko gromadzeniu i przetwarzaniu danych sprawozdawczych, ale i bieżącemu zarządzaniu jednostkami Policji. ■

PARALIZATOR ELEKTRYCZNY – BEZPIECZEŃSTWO CZY ZAGROŻENIE?

podinsp. Sebastian Majchrzak
- starszy wykładowca Zakładu Interwencji Policyjnych Szkoły Policji w Słupsku.

FOT. AUTOR

W dniach 12-14 września 2012 r. przy okazji odbywającego się w Szkole Policji w Słupsku XIX Ogólnopolskiego Turnieju Par Patrolowych miała miejsce narada naczelników wydziałów prewencji komend wojewódzkich i Komendy Stołecznej Policji. Jednym z punktów narady była prezentacja paralizatorów elektrycznych przygotowana przez firmę UMO. Podczas prezentacji naczelnicy mieli okazję bliżej zapoznać się z urządzeniem stosowanym w polskiej Policji oraz z nowościami wprowadzanymi na rynek przez firmę TASER ze Stanów Zjednoczonych, których paralizatory są już stosowane przez Policję. Spotkanie oraz rozmowy prowadzone z policjantami z jednostek terenowych stały się impulsem do przekazania kilku spostrzeżeń.

Jednym z pierwszych problemów związanych z tymi urządzeniami jest ich cena. W zależności od kursu dolara wynosi ona około 6 500 tys. zł. Owszem, ktoś może powiedzieć, że można za te pieniądze zakupić np. trzy jednostki broni. Po pierwsze bezpieczeństwa nie da się w prostej linii przeliczyć na pieniądze. Po drugie taser nie jest i nie powinien być indywidualnie przypisany do określonego policjanta, a co za tym idzie, nie istnieje konieczność zakupu dużej liczby tych urządzeń. Przy założeniu, że w danej jednostce Policji pracują trzy patrole prewencji jednocześnie, wystarczyłby z powodzeniem zakup dwóch, trzech paralizatorów. Aktualnie większość zakupionych taserów znajduje się na wyposażeniu jednostek antyterrorystycznych oraz policjantów CBŚ, którzy bardzo wysoko oceniają skuteczność urządzeń. Skoro takie zdanie mają wysokiej klasy specjaliści, to jest to kolejny ważny argument, aby tym urządzeniem mogli posługiwać się w większym zakresie pozostali policjanci, szczególnie policjanci, który na co dzień podejmują interwencje.

Kolejnym problemem jest niestety niewiedza niektórych przełożonych na temat samego Tasera X26. Wielokrotnie słyszałem sformułowania typu: „mam ugruntowane zdanie na ten temat", „aha, to jest to, co zabiło Dziekańskiego", „a po co o tym mówić, skoro tego jest tak mało". Cieszą natomiast opinie tych przełożonych, którzy są otwarci na wiedzę dotyczącą paralizatorów i są skłonni wysłuchać argumentów osób, dla których ta tematyka jest doskonale znana. W związku z tym zasadne wydaje mi się przeprowadzenie cyklu szkoleń (prezentacji) dla szefów jednostek, aby mogli wyrobić sobie zdanie na temat urządzenia nie tylko na bazie doniesień medialnych czy utartych stereotypów. Tego typu spotkania powinny zostać przeprowadzone przez instruktorów policyjnych oraz osoby, które na co dzień stosują to urządzenie.

Czy jest to niebezpieczne urządzenie? Jak każdego innego środka przymusu bezpośredniego, jego użycie jest obciążone pewnym ryzykiem, stąd tak istotne jest szkolenie dla funkcjonariuszy. Niewłaściwe użycie paralizatora może stanowić zagrożenie zdrowia i życia. Dlatego bardzo duży nacisk na szkoleniach kładziemy na bezpieczeństwo posługiwania się nim.

Szkolenia, które są prowadzone przez wykładowców Zakładu Interwencji Policyjnych Szkoły Policji w Słupsku, cieszą się bardzo dużym zainteresowaniem. Uczestnicy szkoleń słusznie uznają, że nawet jeżeli teraz nie trafią do jednostki, gdzie paralizator znajduje się na wyposażeniu, to po pierwsze nie są w stanie przewidzieć, czy za pół roku nie trafią tam, gdzie paralizator jest stosowany, a po drugie po szkoleniu mają wiedzę, jak się zachować, gdy ktoś inny stosuje Taser X26. Wśród szkolonych podmiotów można wymienić policjantów z pododdziałów antyterrorystycznych, grup realizacyjnych, CBŚ, funkcjonariuszy Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Celnej czy straży miejskich / gminnych. Każda ze służb uznaje za słuszne, że ▶

FOT. P. SOCHACKI

używanie Tasera X26, czy innego paralizatora elektrycznego, powinno być poprzedzone gruntownym przeszkoleniem. Na dowód, jak oceniane jest samo szkolenie i jego przydatność przez policjantów z jednostek terenowych, wskazują wyniki badania przeprowadzonego wśród funkcjonariuszy, którzy brali udział w szkoleniu lokalnym organizowanym w województwie lubelskim (patrz tabela 1.).

Ostatnia kwestia, którą warto poruszyć, to fakt, że w niektórych jednostkach Policji paralizator jest, ale nie jest wykorzystywany do służby. Wynika to z różnych względów. Po pierwsze funkcjonariusze nie mają odpowiedniego przeszkolenia (czego dowodem są liczne zgłaszane zapotrzebowania do Szkoły Policji w Słupsku), po drugie znane mi są przypadki, gdy paralizator został użyty, po czym sytuacja interwencyjna wymagała wyjaśnienia, co z kolei spowodowało zamknięcie urządzenia w szafie przełożonego. Osobną kwestią jest niewłaściwy przydział urządzeń do poszczególnych komórek organizacyjnych.

Reasumując, paralizator Taser X26 wpisuje się świetnie w pewną lukę pomiędzy całą gamę środków przymusu bezpośredniego a broń palną. Każdy z policjantów zdaje sobie sprawę, jak trudna jest decyzja o użyciu broni palnej, kiedy ma się świadomość spustoszeń w ludzkim organizmie, jakie mogą powstać po jej użyciu. Jednocześnie bardzo często zdarzają się sytuacje, kiedy zachodzi wątpliwość: „zwykłe środki przymusu mi nie pomogą, ale czy na pewno już mogę użyć broni?". I właśnie m.in. w takich sytuacjach paralizator może okazać się złotym środkiem.

Na podsumowanie mojego artykułu niech posłuży wypowiedź jednego z policjantów, który na koniec szkolenia stwierdził: „Gdybym miał to urządzenie na służbie, to nie musiałbym strzelać miesiąc temu do człowieka i go ranić...".

Ocena programu szkolenia i metody szkolenia

Tabela 1.
W jakim stopniu zgadza się Pan/Pani z poniższymi stwierdzeniami (1 - zdecydowanie nie zgadzam się, 6 - zdecydowanie zgadzam się):

Badany czynnik/ocena	1	2	3	4	5	6
Dzięki udziałowi w szkoleniu zdobyłem/am nową wiedzę/umiejętności potrzebne na moim stanowisku pracy				1	7	14
Cele szkolenia były jasno określone					6	16
Metody szkolenia, rytm pracy i środki dydaktyczne pomogły osiągnąć cele szkolenia					7	15
Szkolenie jest dobrze dopasowane do potrzeb, wspiera realizację celów					7	15
Szkolenie jest dobrze dopasowane do moich potrzeb szkoleniowych				1	8	13
Dzięki udziałowi w szkoleniu będę w stanie wprowadzić usprawnienia na moim stanowisku pracy			1	2	7	12
Dzięki udziałowi w szkoleniu będę w stanie podnieść efektywność zespołu, w którym pracuję				1	8	13
Na skutek uczestnictwa w szkoleniu podniosłem/am swoje kompetencje zawodowe				1	7	14

Analizując wyniki przedstawione w powyższej tabeli, można stwierdzić, że zdecydowana większość respondentów uznała, że dzięki szkoleniu zdobyła nową wiedzę i umiejętności potrzebne na ich stanowiskach pracy. Szkolenie było bardzo dobrze dopasowane do ich potrzeb i zostało przeprowadzone profesjonalnie. Ponadto kurs pozwoli jego uczestnikom na podniesienie efektywności zespołu, w którym pracują, i podniesie w znaczący sposób ich kompetencje zawodowe.

Ocena postawy i kompetencji wykładowcy / trenera

Tabela 2.
W jakim stopniu zgadza się Pan/Pani z poniższymi stwierdzeniami (1 – zdecydowanie nie zgadzam się, 6 – zdecydowanie zgadzam się):

Badany czynnik/ocena	5	6
Kompetencje wykładowców/trenerów były adekwatne do celów szkolenia	5	17
Postawa wykładowców/trenerów była przyjazna, profesjonalna i zaangażowana	5	17

Wyniki przedstawione w tabeli 2. świadczą o wysokim profesjonalizmie osób, które przeprowadziły szkolenie. Na wysokie noty u respondentów zasłużyły również kompetencje wykładowców, ich zaangażowanie podczas szkolenia oraz właściwa atmosfera stworzona podczas kursu.

* Wyniki badań przeprowadzonych przez funkcjonariuszy KWP w Lublinie po szkoleniu z zakresu użytkowania paralizatora elektrycznego, Taser X26, wśród uczestników szkolenia, przeprowadzonego we wrześniu 2012 r. przez wykładowców Zakładu Interwencji Policyjnych Szkoły Policji w Słupsku.

podinsp. Sebastian Majchrzak

FOT. P. SOCHACKI

SPOSTRZEŻENIA DOTYCZĄCE PRZEBIEGU NARADY SŁUŻBOWEJ NACZELNIKÓW WYDZIAŁÓW PREWENCJI KOMEND WOJEWÓDZKICH / STOŁECZNEJ POLICJI

podinsp. Piotr Sochacki

Narada to spotkanie cykliczne, coroczne. Zawsze wnosi wiele nowego do pragmatyki policyjnej. Jej wyniki są wskazaniem kierunków dalszej pracy pionu prewencji na najbliższy rok. To dobra okazja do wymiany informacji o problemach i sposobach radzenia z nimi w toku codziennej służby.

W czasie tegorocznego spotkania prelegenci dzielili się poglądami, informacjami i praktycznymi radami, które przekładają się bezpośrednio na pracę policjanta liniowego. Istotnym elementem narady było wystąpienie p.o. Dyrektora Biura Prewencji KGP mł. insp. Ryszarda Garbarza, który zwrócił uwagę na wiele ważnych informacji, a przede wszystkim przedstawił Priorytety Komendanta Głównego Policji. Ich realizacja jest istotna dla funkcjonowania całej Policji. Na ich właściwe wykonanie wpływa m.in. zapewnienie właściwego poziomu zabezpieczenia prewencyjnego terenu, skrócenie czasu reakcji na zdarzenie czy zapewnienie racjonalnego wykorzystania czasu służby policjantów podstawowych komórek służby prewencyjnej. Nie bez znaczenia jest tu wsparcie działań na rzecz bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Dokonana ocena wyników osiągniętych przez służby prewencyjne w I półroczu 2012 r. wskazała na dobrą pracę policjantów pionu prewencji. Z przedstawionych danych wynika bowiem, że dynamika przestępczości kryminalnej ma tendencję spadkową. Służba ta odegrała również dużą rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Aż 55,7% wszystkich sprawców przestępstw z art. 178a § 1 i 2 k.k. (tj. kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości) zatrzymali policjanci prewencji. Część narady została poświęcona również omówieniu organizacji pracy dzielnicowych z uwagi na reorganizowanie jednostek terenowych Policji. W obecnej sytuacji pod rozwagę poddano wyposażenie dzielnicowych w radiowozy oraz organizację punktów przyjęć interesantów.

W trakcie spotkania przekazano także polecenie Komendanta Głównego Policji, wskazując na konieczność przestrzegania przepisów w zakresie umundurowania zarówno podczas wykonywania codziennych obowiązków służbowych, jak i podczas różnych uroczystości. Zdarza się, że policjanci nie stosują się do tych przepisów. Z jednej strony świadczy to o braku schludności i dbałości o wygląd, a z drugiej o niewłaściwym lub niekompletnym umundurowaniu. Szczególną uwagę na ten problem zwrócił Zastępca Komendanta Szkoły Policji w Słupsku insp. Witold St. Majchrowicz. Jego zdaniem każdy policjant powinien przestrzegać *Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 maja 2009 r. w sprawie umundurowania policjantów.*

Inny prelegent, naczelnik Wydziału ds. Zabezpieczenia Prewencyjnego Biura Prewencji KGP podinsp. Robert Kumor, przedstawił wybrane zagadnienia z obszarów funkcjonowania służby prewencyjnej. Najistotniejsze z nich to:

- problematyka czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia,
- kwestie dotyczące prac legislacyjnych w zakresie użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej,
- problematyka dotycząca psów służbowych w Policji,
- problematyka związana z wykorzystaniem koni służbowych w Policji,
- bezpieczeństwo na wodach i terenach przywodnych, na terenach kolejowych, w portach lotniczych i rejonach do nich przyległych, na zorganizowanych terenach narciarskich.

W czasie tegorocznej narady przedstawiciele szkół policyjnych przedstawili problematykę dotyczącą wykonywania służb patrolowych przez słuchaczy szkoleń zawodowych podstawowych. Ważnym ich celem jest m.in. kształtowanie postaw słuchaczy wobec obywateli oraz stosowanie przez słuchaczy zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych. To w trakcie ich wykonywania młodzi funkcjonariusze mają okazję po raz pierwszy powiązać teorię z praktyką w warunkach rzeczywistych, a nie symulowanych. Obserwacja starszych kolegów, a także wykonywanie pierwszych czynności służbowych samodzielnie dają wyobrażenie ich złożoności i uświadamiają, jak odpowiedzialna i ważna jest praca policjanta. Niezaprzeczalnym faktem jest przyczynienie się słuchaczy do podniesienia poziomu bezpieczeństwa w miejscu pełnienia służby, gdzie odnotowywany jest spadek liczby zdarzeń o charakterze kryminalnym oraz zwiększa się liczba służb patrolowych.

Narada została wzbogacona o prezentację dotyczącą paralizatora elektrycznego Taser X26. Zwrócono szczególną uwagę na przepisy prawne uprawniające policjantów do stosowania środków przymusu bezpośredniego, w tym środków technicznych, do których zalicza się paralizatory elektryczne. Po przedstawionej prezentacji i omówieniu najważniejszych kwestii w zakresie użycia paralizatora elektrycznego został przedstawiony praktyczny pokaz jego użycia.

XIX OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY POLICJANTÓW PREWENCJI TURNIEJ PAR PATROLOWYCH „PATROL ROKU”

FOT. R. STEFAŃSKI

W dniach 12–14 września 2012 r. w Szkole Policji w Słupsku odbył się finał XIX Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji Turniej Par Patrolowych ,,Patrol Roku”. W zawodach kolejny raz wzięli udział najlepsi funkcjonariusze pionu prewencji (wyłonieni w drodze eliminacji w poszczególnych województwach), którzy w ramach codziennych obowiązków dbają o szeroko rozumiane bezpieczeństwo lokalnej społeczności.

KOM. ARKADIUSZ GLISZCZYŃSKI – Sędzia Główny XIX Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji Turnieju Par Patrolowych „Patrol Roku”.

FOT. AUTOR

Komendant Główny Policji decyzją nr 169 z dnia 30 kwietnia 2012 r. powołał Zespół Organizacyjny w skład, którego weszli:

- **insp. Witold St. Majchrowicz - przewodniczący,**
- **mł. insp. Ryszard Jakubowski - zastępca przewodniczącego,**
- **mł. insp. Maciej Kalinowski - członek zespołu,**
- **podinsp. Piotr Sochacki - członek zespołu,**
- **kom. Arkadiusz Glilszczyński - członek zespołu.**

XIX finał podobnie, jak poprzednie, odbył się na podstawie opracowanego w Szkole Policji w Słupsku, a zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Policji, Regulaminu Zawodów. Przy jego tworzeniu uwzględniono wnioski i uwagi płynące w szczególności od przedstawicieli jednostek terenowych. Wśród nich znalazł się postulat wypracowany podczas narady naczelników KWP / KSP, która odbyła się przy okazji finału XVIII Ogólnopolskich Zawodów. Postulowano, aby Zawody przybrały bardziej realną formę, zarówno w zakresie etapu eliminacyjnego, jak i systemu oceniania konkurencji finałowych. Zespół Organizacyjny uwzględniając powyższe, zaproponował Regulamin Zawodów, w którym uwzględniono kilka nowych elementów. Wśród nich na szczególną uwagę zasługiwały następujące rozwiązania:

1. Celem uniknięcia sytuacji, w której na finał Zawodów byliby kierowani zawodnicy w sposób szczególny przygotowywani, nie wyłonieni w formie współzawodnictwa, a przede wszystkim, by same przygotowania do Turnieju były elementem doskonalenia zawodowego, wprowadzono dwustopniowy system eliminacji. Zawodami I stopnia były eliminacje na szczeblu komendy miejskiej / powiatowej / rejonowej Policji, organizowane i przeprowadzane do 30 lipca 2012 r. Zawody II stopnia obejmowały eliminacje na szczeblu komendy wojewódzkiej / Stołecznej Policji, których finał miał nastąpić do 30 sierpnia 2012 r. Ponadto zabronione było wyłączanie zwycięzców eliminacji z bieżących zadań służbowych w celu udziału w grupach treningowych przygotowujących się do finału Zawodów.
2. Zawody I i II stopnia składały się z określonych, jednakowych dla wszystkich jednostek terenowych, konkurencji, w tym testu wiedzy zawodowej przygotowanego przez Szkołę Policji w Słupsku. W czasie eliminacji I stopnia odbył się test wiedzy zawodowej. Zawody II stopnia obejmowały test wiedzy zawodowej, sprawdzian wyszkolenia strzeleckiego i sprawdzian sprawności fizycznej. Organizatorzy zawodów I i II stopnia mogli dodatkowo przeprowadzić inne konkurencje niż wskazane powyżej.
3. Bezpośredni nadzór nad realizacją postanowień Regulaminu Zawodów w zakresie postępowania eliminacyjnego sprawowali przedstawiciele Biura Prewencji KGP, którzy o terminach poszczególnych etapów postępowania byli informowani przez naczelników wydziałów prewencji komend wojewódzkich / Stołecznej Policji co najmniej na siedem dni przed planowanym rozpoczęciem etapu kwalifikacyjnego. Wymienieni przedstawiciele Biura Prewencji, Biura Kadr i Szkolenia KGP oraz Szkoły Policji w Słupsku mogli uczestniczyć w zawodach I i II stopnia w charakterze obserwatorów.
4. Celem wyeliminowania możliwości kierowania na poszczególne etapy policjantów spoza pionu prewencji w Regulaminie Zawodów znalazł się zapis, że do zawodów I stopnia przystępują wyłącznie policjanci służby prewencyjnej, którzy na stałe i w sposób planowy pełnią służbę patrolową lub interwencyjną w patrolu. Do zawodów II stopnia mieli prawo przystąpić wyłącznie policjanci, którzy zostali wytypowani przez komendantów powiatowych / miejskich / rejonowych Policji oraz dowódców oddziałów prewencji na podstawie wyników testu wiedzy zawodowej.
5. Celem wyrównania szans, i w miarę możliwości zapewnienia podobnej liczby policjantów kwalifikujących się do zawodów II stopnia, o liczbie wyło-

FOT. A. BLOCK

nionych patroli decydowała liczba policjantów pełniących służbę patrolową lub interwencyjną w komendzie lub oddziale (do 160 policjantów – jeden patrol, powyżej 160 policjantów – dwa patrole).

6. W poprzednich latach była zauważalna tendencja, że podczas konkurencji Przeprowadzanie Interwencji Policyjnych przeprowadzający interwencje policjanci realizowali czynności służbowe mało realistyczne, będąc ukierunkowanymi nie na sprawne, rzeczowe załatwienie sprawy, ale na wykonanie maksymalnej liczby czynności, co w rzeczywistości mogło, i wielokrotnie zapewniało, uzyskanie maksymalnej liczby punktów. Niestety, interwencje takie miały niewiele wspólnego z codzienną rzeczywistością policyjną, trwały niejednokrotnie dwu-, trzykrotnie dłużej, niż wskazywała praktyka. Szczególnie niepokojące było, że takie sytuacje czasami prowadziły do nadinterpretacji przepisów prawnych. Celem wyeliminowania tego rodzaju zdarzeń, w tegorocznych Zawodach wprowadzono następujące zmiany. Czas na przeprowadzenie interwencji był ustalony i nie mógł przekroczyć 20 minut. Po upływie 20 minut konkurencja była przerywana przez komisję sędziowską, a patrol uzyskiwał wynik punktowy aktualny na czas przerwania konkurencji. W przypadku powtórnego wykonania przez patrol czynności interwencyjnej (np. kontroli osobistej), na podstawie tych samych przesłanek faktycznych, komisja sędziowska miała prawo przerwać konkurencję, a patrol uzyskiwał z konkurencji 0 punktów. W przypadku wykonania przez patrol w czasie konkurencji czynności nie mającej umocowania w obowiązujących przepisach prawa lub nie posiadającej podstaw faktycznych komisja sędziowska również miała prawo przerwać konkurencję, a patrol uzyskiwał z konkurencji 0 punktów.

7. W poprzednich edycjach przepisy dotyczące możliwości złożenia protestów nie traktowały wszystkich uczestników Zawodów jednakowo, gdyż ostatnia drużyna startująca w konkurencji miała na złożenie protestu 30 minut, podczas gdy drużyna startująca w konkurencji jako pierwsza miała 30 minut, do których wliczał się czas zaliczenia konkurencji przez pozostałe patrole. W tym roku wprowadzono zmianę, według której pisemne protesty mogły być wnoszone przez kierownika reprezentacji do Sędziego Głównego Konkurencji oraz Sędziego Głównego Zawodów przez 30 minut od zakończenia danej konkurencji przez patrol.

Powyżej przedstawione zmiany Regulaminu Zawodów przyczyniły się nie tylko do urealnienia współzawodnictwa, ale również wyrównały szanse wszystkich uczestników Zawodów.

PRZEBIEG ELIMINACJI XIX OGÓLNOPOLSKICH ZAWODÓW POLICJANTÓW PREWENCJI – TURNIEJ PAR PATROLOWYCH „PATROL ROKU"

Eliminacje do finału XIX Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku" składały się z dwóch etapów. Jak już wyżej wspomniano, do zawodów I stopnia przystąpili wyłącznie policjanci służby prewencyjnej, którzy na stałe i w sposób planowy pełnili służbę patrolową lub interwencyjną w patrolu. Do zawodów II stopnia przystąpili wyłącznie policjanci, którzy zostali wytypowani przez komendantów powiatowych / miejskich / rejonowych Policji oraz dowódców oddziałów prewencji na podstawie wyników testu wiedzy zawodowej.

Testy wiedzy opracowała Szkoła Policji w Słupsku. Eliminacje odbyły się w terminach:

- zawody I stopnia – do 15 czerwca 2012 r.,
- zawody II stopnia – do 30 czerwca 2012 r.

Za organizację i przebieg eliminacji odpowiadali:

- zawodów I stopnia – komendanci powiatowi / miejscy / rejonowi Policji,
- zawodów II stopnia – naczelnicy wydziałów prewencji komend wojewódzkich / Stołecznej Policji.

Komendanci wojewódzcy / Stołeczny Policji w terminie do 3 września 2012 r. przesyłali do Szkoły Policji w Słupsku zgłoszenia reprezentacji zawierające:

1. dane identyfikacyjne zawodników, w tym:
   - skład patroli (stopień, imię i nazwisko policjantów),
   - stanowiska służbowe policjantów,
   - jednostkę macierzystą, w której policjanci pełnią służbę,
2. dane identyfikacyjne kierownika reprezentacji (stopień, imię i nazwisko oraz zajmowane stanowisko służbowe).

Na podstawie zgłoszeń przesłanych przez komendantów wojewódzkich Policji i komendanta stołecznego Policji utworzono listę uczestników XIX finału, którą prezentujemy w formie zachowującej kolejność zgłoszeń.

Postępowanie kwalifikacyjne w tym zakresie odbyło się bez problemów, nie było zastrzeżeń co do zasadności tego rodzaju procedury, co daje podstawę do wysunięcia wniosku, że zaprezentowane w tegorocznym Regulaminie Zawodów rozwiązanie może być stosowane w roku następnym.

PRZEBIEG FINAŁU XIX OGÓLNOPOLSKICH ZAWODÓW POLICJANTÓW PREWENCJI – TURNIEJ PAR PATROLOWYCH „PATROL ROKU"

Przed rozpoczęciem finału XIX Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku" powołano Zespół Ekspertów do opracowania pakietu finałowego i obserwacji przebiegu poszczególnych konkurencji zawodów finałowych oraz do udzielania pomocy Sędziemu Głównemu Zawodów w rozstrzyganiu protestów składanych przez kierowników reprezentacji. Przewodniczącym tego Zespołu został mł. insp. Maciej Kalinowski – kierownik Zakładu Służby Kryminalnej Szkoły Policji w Słupsku. W skład Zespołu Ekspertów weszli przedstawiciele wszystkich szkół policyjnych (szczegółowy wykaz członków Zespołu Ekspertów zawiera załącznik nr 1 – zamieszczony na załączonej płycie).

Decyzją insp. Jacka Gila – Komendanta Szkoły Policji w Słupsku do pełnienia funkcji Sędziego Głównego Zawodów został wyznaczony kom. Arkadiusz Gliszczyński – p.o. kierownik Zakładu Interwencji Policyjnych Szkoły Policji w Słupsku. Sędzia Główny Zawodów powołał składy sędziowskie poszczególnych konkurencji złożone z wykładowców szkół Policji (szczegółowy wykaz sędziów zawiera załącznik nr 2 – zamieszczony na załączonej płycie).

Pakiet finałowy opracowany przez Zespół Ekspertów, zgodnie z zapisem Regulaminu Zawodów, przekazano Sędziemu Głównemu Zawodów na siedem dni przed rozpoczęciem Zawodów.

W dniu 11 września 2012 r. odbyła się odprawa techniczna z kierownikami reprezentacji w celu omówienia organizacji i przebiegu finału zawodów, jak również wylosowania kolejności na liście startowej.

Uroczyste otwarcie Turnieju nastąpiło 12 września 2012 r. Otwarcia w obecności zawodników i zaproszonych gości dokonał Komendant Szkoły Policji w Słupsku.

Do startu w Zawodach zgłoszono 34 patrole ze wszystkich komend wojewódzkich Policji oraz Komendy Stołecznej Policji (po dwa patrole z każdej komendy).

Wszystkie zgłoszone patrole spełniały wymogi formalne określone w Regulaminie Zawodów i zostały dopuszczone do startu (szczegółowy program finału Zawodów zawiera załącznik nr 3 – zamieszczony na załączonej płycie).

KONKURENCJA 1. STRZELANIE NA TORZE PRZESZKÓD

Do konkurencji przystąpiły 34 patrole. Konkurencja odbywała się na strzelnicy Szkoły Policji w Słupsku.

Przed rozpoczęciem konkurencji policjanci patrolu ładowali amunicję do dwóch magazynków – po sześć sztuk każdy. Jeden magazynek był wkładany do ładownicy, drugi podłączany do pistoletu, który – odbezpieczony – chowany był do kabury. Przebieg strzelania odbywał się w sposób następujący:

1. sygnałem do rozpoczęcia strzelania było podanie komendy określonej przez prowadzącego,
2. policjanci zza osłony oddawali po sześć strzałów do tarczy oddalającej się (tarcza oddalała się z odległości 10 m na odległość 25 m),
3. za osłoną policjanci dokonywali wymiany magazynka,
4. policjanci zza osłony oddawali po sześć strzałów do celów ukazujących się (tarcze ukazywały się w odległości 15 m),
5. podwójny sygnał podany gwizdkiem przez sędziego oznaczał zagrożenie bezpieczeństwa i bezwzględne przerwanie strzelania,
6. pomiędzy tarczami stanowiącymi cele, imitującymi uzbrojonych przestępców, znajdowały się tarcze neutralne imitujące osoby postronne,
7. czas trwania strzelania ograniczony był ruchem tarcz.

W ocenie sędziów tej konkurencji zawodnicy w bieżącym roku wykazywali dużą dbałość o bezpieczne obchodzenie się z bronią palną. W przypadku policjantów, którzy

FOT. R. STEFAŃSKI

w ostatnim czasie ukończyli szkolenie zawodowe podstawowe, wyraźnie widoczne było lepsze przygotowanie w zakresie taktyki i techniki strzeleckiej.

Dwa patrole, tj. KWP z Radomia i KWP z Opola, zdobyły identyczną liczbę punktów oraz te same wartości przestrzelin. Decyzją Sędziego Głównego Zawodów wyżej punktowany był jednak patrol KWP z Radomia, gdyż zdobył większą liczbę punktów z przestrzelin na pierwszej tarczy.

Konkurencja odbyła się bez jakichkolwiek zakłóceń, żadna z drużyn nie złożyła protestu.

Najlepszymi w tej konkurencji okazały się patrole:

1. KWP Kielce (121 pkt) – patrol w składzie:
   - post. Grzegorz Jaworski,
   - post. Łukasz Pietrzyk.
2. KWP Lublin (112 pkt) – patrol w składzie:
   - st. post. Bartosz Suchocki,
   - st. post. Michał Kanclerz.
3. KWP Warszawa (108 pkt) – patrol w składzie:
   - st. asp. Łukasz Figura,
   - sierż. szt. Krzysztof Maszer.

KONKURENCJA 2. STOSOWANIE TECHNIK OBEZWŁADNIANIA OSÓB

Do konkurencji przystąpiły 34 patrole. Konkurencja odbywała się na hali sportowej nr 3 na terenie Szkoły Policji w Słupsku i obejmowała techniki obezwładniania osób i posługiwania się pałką Tonfa, określone w programie szkolenia zawodowego podstawowego dla policjantów.

Każdy policjant z patrolu losował założenie, w którym były wskazane po dwie techniki do wykonania. Pierwsze zadanie wykonywał dowódca patrolu. Osobą atakującą był partner z patrolu. Policjant obezwładniał napastnika, stosując siłę fizyczną i / lub pałkę wielofunkcyjną typu Tonfa zgodnie z wylosowanym założeniem. Wszystkie techniki musiały zakończyć się założeniem kajdanek. Rozpoczęcie ataku i obrony następowało bezpośrednio po sygnale dźwiękowym sędziego technicznego.

Każda prezentowana technika była oceniana przez komisję sędziowską pod względem skuteczności, dynamiki, realności wykonania oraz bezpieczeństwa wykonującego i atakującego.

Dodatkowym elementem mającym na celu urealnienie konkurencji był zapis Regulaminu stanowiący o tym, że komisja sędziowska może nie przyznać punktów policjantowi wykonującemu technikę za:

1. nieskuteczność lub brak obrony, w wyniku czego atak doszedł lub mógł dojść do skutku, a w szczególności, gdy w sytuacji realnej mógłby spowodować śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała policjanta,
2. niewłaściwą technikę grożącą uszkodzeniem ciała osoby atakującej – każdy z członków komisji sędziowskiej może natychmiast przerwać wykonanie techniki.

Poziom umiejętności, jaki zaprezentowali zawodnicy, należy ocenić jako dobry, chociaż widoczne były duże dysproporcje umiejętności pomiędzy poszczególnymi zawodnikami. Niektórzy zawodnicy nie ustrzegli się jednak błędów, takich jak chociażby: brak przyjęcia postawy obronnej czy niezakończenie obrony (zgodnie z Regulaminem każda technika obrony powinna kończyć się obezwładnieniem i założeniem kajdanek).

Konkurencja odbyła się bez zakłóceń, żadna z drużyn nie złożyła protestu. W czasie konkurencji nie zgłoszono żadnej kontuzji.

Najlepszymi w tej konkurencji okazały się patrole:

1. KWP Białystok (105 pkt) – patrol w składzie:
   - sierż. szt. Krzysztof Jenorowski,
   - st. post. Emil Jenorowski.
2. KWP Kraków (101 pkt) – patrol w składzie:
   - sierż. Marcin Chlebda,
   - st. post. Grzegorz Janiga.
3. KWP Lublin (94 pkt) – patrol w składzie:
   - st. post. Bartosz Suchocki,
   - st. post. Michał Kanclerz.

KONKURENCJA 3. PRZEPROWADZANIE INTERWENCJI POLICYJNYCH

Do konkurencji przystąpiły 34 patrole. Każdy patrol reprezentujący daną komendę wojewódzką Policji przeprowadzał tylko jedną interwencję. Symulowano interwencję domową oraz interwencję w lokalu gastronomicznym.

Czas na przeprowadzenie interwencji był ustalony i nie mógł przekroczyć 20 minut. Po upływie tego czasu konkurencja była przerywana przez komisję sędziowską, a patrol uzyskiwał wynik punktowy aktualny na czas przerwania konkurencji. W przypadku powtórnego wykonania przez patrol czynności interwencyjnej (np. kontroli osobistej), na podstawie tych samych przesłanek faktycznych, komisja sędziowska przerywała konkurencję, a patrol uzyskiwał z konkurencji 0 punktów. W przypadku wykonania przez patrol w czasie konkurencji czynności nie mającej umocowania w obowiązujących przepisach prawa lub nie posiadającej podstaw faktycznych komisja sędziowska przerywała konkurencję, a patrol uzyskiwał z konkurencji 0 punktów.

W czterech przypadkach (patrole z KWP z: Rzeszowa, Szczecina, Poznania, Bydgoszczy) komisje sędziowskie wraz z Sędzią Głównym Konkurencji wnioskowali do Sędziego Głównego Zawodów o dyskwalifikację z uwagi na przeprowadzenie czynności nie mających umocowania w obowiązujących przepisach prawa lub nie posiadających podstaw faktycznych. W zakresie interwencji domowej dotyczyło to kwestii niezastosowania przez zawodników procedury wynikającej z art. 244 § 1b k.p.k. w zakresie obligatoryjnego zatrzymania sprawcy przemocy domowej, który używał niebezpiecznych narzędzi. Zawodnicy błędnie zastosowali procedurę zatrzymania prewencyjnego sprawcy przemocy domowej. Podjęcie takiej decyzji w realnych warunkach skutkowałoby zarzutem niedopełnienia obowiązków służbowych. W przypadku interwencji w lokalu gastronomicznym patrole podjęły czynność zatrzymania osoby bez podstaw prawnych i faktycznych.

Poza wskazanymi czterema dyskwalifikacjami konkurencja odbyła się bez zakłóceń, żadna z drużyn nie złożyła protestu.

Najlepszymi w tej konkurencji okazały się patrole:

1. KWP Gdańsk (48 pkt) – patrol w składzie:

FOT. R. STEFAŃSKI

- sierż. Maurycy Kujawski,
- post. Grzegorz Chodakowski.

2. KWP Katowice (46 pkt) – patrol w składzie:
   - st. sierż. Michał Darkowski,
   - st. post. Łukasz Brysz.
3. KWP Gdańsk (44 pkt) – patrol w składzie:
   - sierż. szt. Mariusz Mikołajewski,
   - st. post. Dariusz Sabina.

KONKURENCJA 4. UDZIELANIE PIERWSZEJ POMOCY PRZEDMEDYCZNEJ

Do konkurencji przystąpiły 34 patrole. Celem konkurencji była ocena praktycznych umiejętności ratowania życia człowieka. Zadaniami startujących policjantów były:

1. ocena zdarzenia,
2. wykonanie czynności zabezpieczających,
3. przetransportowanie osób zagrożonych w bezpieczne miejsce,
4. ocena funkcji życiowych,
5. przeprowadzenie resuscytacji krążeniowo-oddechowej (przy wykorzystaniu manekina),
6. właściwe postępowanie po ewentualnym przywróceniu funkcji życiowych.

Konkurencja odbyła się bez zakłóceń, żadna z drużyn nie złożyła protestu.

Najlepszymi w tej konkurencji okazały się patrole:

1. KWP Kraków (41 pkt) – patrol w składzie:
   - sierż. Marcin Chlebda,
   - st. post. Grzegorz Janiga.
2. KWP Białystok (40 pkt) – patrol w składzie:
   - sierż. szt. Krzysztof Jenorowski,
   - st. post. Emil Antonowicz.
3. KWP Gorzów Wlkp. (35 pkt) – patrol w składzie:
   - sierż. Adrian Zadora,
   - sierż. Kamil Krupa.

KONKURENCJA 5. TEST WIEDZY ZAWODOWEJ

Do konkurencji przystąpiły 34 patrole. Test wiedzy został przygotowywany przez Zespół Ekspertów i obejmował problematykę służby prewencyjnej, a w szczególności:

1. zasady, zadania i taktykę pełnienia służby patrolowej,
2. zasady przeprowadzania interwencji policyjnych,
3. broń palną i inne środki przymusu bezpośredniego,
4. legitymowanie osób,
5. zatrzymywanie osób,
6. przeszukanie i czynności zbliżone do przeszukania,
7. psychologiczno-socjologiczne aspekty interwencji policyjnych,
8. konwojowanie osób i przedmiotów wartościowych,
9. udzielanie pomocy i asysty organowi egzekucyjnemu,
10. kwalifikację zdarzeń mających postać przestępstwa lub wykroczenia oraz postępowanie w sytuacji ich zaistnienia,
11. udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej,
12. przeprowadzanie kontroli drogowej,
13. prawa człowieka i etykę zawodową,
14. kryminalistyczno-kryminologiczne aspekty pracy policjanta prewencji.

FOT. R. STEFAŃSKI

FOT. R. STEFAŃSKI

Sprawdzian wiedzy zawodowej został przeprowadzony z wykorzystaniem stanowisk komputerowych. Szczególnie wysoki poziom zaprezentowali policjanci KWP z Lublina, zajmując 1. i 2. miejsce i zdobywając 192 pkt na 200 możliwych. Tak dobry wynik nabiera większego znaczenia w porównaniu do następnego w klasyfikacji patrolu z KWP z Krakowa, który zdobył o 39 pkt mniej.

Konkurencja odbyła się bez zakłóceń, żadna z drużyn nie złożyła protestu.

Najlepszymi w tej konkurencji okazały się patrole:

1. KWP Lublin (196 pkt, czas: 1:41:05) – patrol w składzie:
   - st. sierż. Małgorzata Godula,
   - sierż. Michał Świerad.
2. KWP Lublin (196 pkt, czas: 2:14:54) – patrol w składzie:
   - st. post. Bartosz Suchocki,
   - st. post. Michał Kanclerz.
3. KWP Kraków (157 pkt) – patrol w składzie:
   - sierż. Marcin Chlebda,
   - st. post. Grzegorz Janiga.

KONKURENCJA 6. POKONYWANIE POLICYJNEGO TORU PRZESZKÓD

Do konkurencji przystąpiły 34 patrole. Wszystkie ukończyły konkurencję.

Zadaniem startujących zawodników było pokonanie toru przeszkód w jak najkrótszym czasie. Zawodnicy startowali w kamizelkach kuloodpornych i z wyposażeniem jak do służby patrolowej.

W ocenie sędziów tej konkurencji widoczna była duża rozbieżność pomiędzy poszczególnymi zawodnikami w zakresie ogólnego przygotowania wytrzymałościowego, koordynacji ruchowej i umiejętności pokonywania poszczególnych przeszkód.

Jako mocną stronę zawodników sędziowie wskazali umiejętność właściwego zabezpieczenia posiadanego uzbrojenia i wyposażenia przed przypadkową utratą w czasie biegu oraz dobrą współpracę policjantów startujących w patrolu.

Konkurencja, poza kontuzją jednego z zawodników, odbyła się bez jakichkolwiek zakłóceń, żadna z drużyn nie złożyła protestu.

Najlepszymi w tej konkurencji okazały się patrole:

1. KWP Białystok (czas: 1:06:50) – patrol w składzie:
   - sierż. szt. Krzysztof Jenorowski,
   - st. post. Łukasz Pietrzyk.
2. KWP Kraków (czas: 1:12:20) – patrol w składzie:
   - sierż. szt. Daniel Szwed,
   - sierż. Paweł Cudek.
3. KWP Rzeszów (czas: 1:13:80) – patrol w składzie:
   - sierż. Łukasz Bułatek,
   - post. Maciej Bukała.

Po zakończeniu poszczególnych konkurencji odbyła się uroczystość oficjalnego zakończenia XIX edycji Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku” połączona z wręczeniem nagród dla najlepszych patroli w klasyfikacji drużynowej oraz generalnej. Uroczystość swoją obecnością uświetnili m.in.: Komendant Główny Policji – nadinsp. Marek Działoszyński, p.o. Dyrek-

FOT. R. STEFAŃSKI

FOT. R. STEFAŃSKI

tor Biura Prewencji Komendy Głównej Policji – mł. insp. Ryszard Garbarz, Komendant Wojewódzki Policji w Gdańsku – nadinsp. Wojciech Sobczak, Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Gdańsku – insp. Marian Szlinger, Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Lublinie – insp. Jacek Buczek, przedstawiciele władz samorządowych, w tym Zastępca Prezydenta Słupska – Andrzej Kaczmarczyk, Burmistrz Ustki – Jan Olech, funkcjonariusze innych służb mundurowych, a także licznie zgromadzona publiczność.

Klasyfikację drużynową i generalną w poszczególnych konkurencjach przedstawia komunikat końcowy (załącznik nr 4 – zamieszczony na załączonej płycie).

Szczegółowa analiza wyników i opinii członków komisji sędziowskich oraz uczestników pozwoliła sformułować następujące wnioski końcowe.

Przyjęte w tym roku propozycje eliminacji na szczeblu komend powiatowych / miejskich / rejonowych i komend wojewódzkich / Komendy Stołecznej Policji należy uznać za miarodajne i rekomendować pozostawienie tego rozwiązania przy organizacji kolejnych Zawodów.

Propozycje dotyczące realizacji konkurencji Przeprowadzanie Interwencji Policyjnych należy uznać za słuszne, miarodajne i przede wszystkim nadające konkurencji realnego wymiaru oraz rekomendować pozostawienie tego rozwiązania przy organizacji kolejnych Zawodów.

Wobec mającej miejsce w tym roku sytuacji zdobycia przez dwa patrole, tj. KWP w Radomiu i KWP w Opolu, identycznej liczby punktów podczas rozgrywanej konkurencji Strzelanie Sytuacyjne uzasadnione jest przyjęcie rozwiązania, że drużyną zdobywającą wyższą lokatę jest ta drużyna, która na pierwszej tarczy zdobyła większą liczbę punktów.

kom. Arkadiusz Gliszczyński

FOT. R. STEFAŃSKI

Lista uczestników XIX Ogólnopolskich Zawodów Policjantów Prewencji – Turniej Par Patrolowych „Patrol Roku”

	KWP	Skład patrolu	Kierownik reprezentacji
1.	Katowice	st. sierż. Michał Darkowski st. post. Łukasz Brysz	nadkom. Dawid Kaszuba
		st. post. Konrad Trenkiewicz st. post. Konrad Różowicz	
2.	Łódź	st. post. Kamil Walczak st. post. Damian Grobelny	mł. insp. Tomasz Jędrzejczyk
		post. Maciej Stokowski post. Adam Skiba	
3.	Białystok	sierż. sztab. Krzysztof Jeronowski st. post. Emil Antonowicz	nadkom. Jacek Adamski
		sierż. Radosław Bakun sierż. Hubert Kulesza	
4.	Gorzów Wlkp.	sierż. Adrian Zadora sierż. Kamil Krupa	podinsp. Zbigniew Pytka
		sierż. Artur Opszalski sierż. Marek Jankowski	
5.	KSP	sierż. sztab. Piotr Lisiecki post. Radosław Wasilewski	mł. insp. Andrzej Kulesza
		st. asp. Łukasz Figura sierż. sztab. Krzysztof Maszer	
6.	Kraków	sierż. Marcin Chlebda st. post. Grzegorz Janiga	mł. insp. Piotr Kulesza
		sierż. sztab. Daniel Szwed sierż. Paweł Cudek	
7.	Wrocław	st. sierż. Tomasz Parysek st. post. Łukasz Łomnicki	mł. insp. Adam Skrzypek
		sierż. Krzysztof Ruciński sierż. Michał Kopaczewski	
8.	Radom	st. post. Tomasz Giezgała st. post. Karol Wojtyś	mł. insp. Tomasz Cybulski
		sierż. Grzegorz Pędzich st. post. Krzysztof Kowalski	
9.	Olsztyn	st. post. Marcin Mach st. post. Mirosław Kornacki	nadkom. Arkadiusz Sylwestrzak
		sierż. Mateusz Głębocki post. Paweł Warsiewicz	
10.	Bydgoszcz	sierż. Sławomir Kubiński sierż. Jacek Jagodziński	mł. insp. Jarosław Świerczyński
		st. post. Grzegorz Kowalewski st. post. Jakub Biegała	
11.	Opole	sierż. sztab. Grzegorz Jarzynka sierż. Tomasz Drożał	mł. insp. Anna Wawrzczak- -Gazda
		st. sierż. Sławomir Pierz post. Grzegorz Szwed	
12.	Poznań	post. Tomasz Nowak post. Michał Kołodziejczuk	kom. Maciej Purol
		st. sierż. Witold Jankowski st. post. Artur Tomczak	
13.	Rzeszów	sierż. Łukasz Bułatek post. Maciej Bukała	nadkom. Piotr Kluz
		st. sierż. Przemysław Gembalik st. post. Robert Jakiel	
14.	Kielce	post. Grzegorz Jaworski post. Łukasz Pietrzyk	mł. insp. Jakub Kosiń
		st. post. Michał Sakwa post. Adam Rożek	
15.	Lublin	st. post. Bartosz Suchocki st. post. Michał Kanclerz	podinsp. Artur Rudnik
		st. sierż. Małgorzata Godula sierż. Michał Świerad	
16.	Szczecin	asp. Tomasz Seniuk st. post. Grzegorz Kawczyński	mł. insp. Arkadiusz Popiół
		sierż. sztab. Kornel Białkowski st. post. Andrzej Aleksion	

FOT. R. STEFAŃSKI

SZKOŁA POLICJI W SŁUPSKU
przegląd prewencyjny

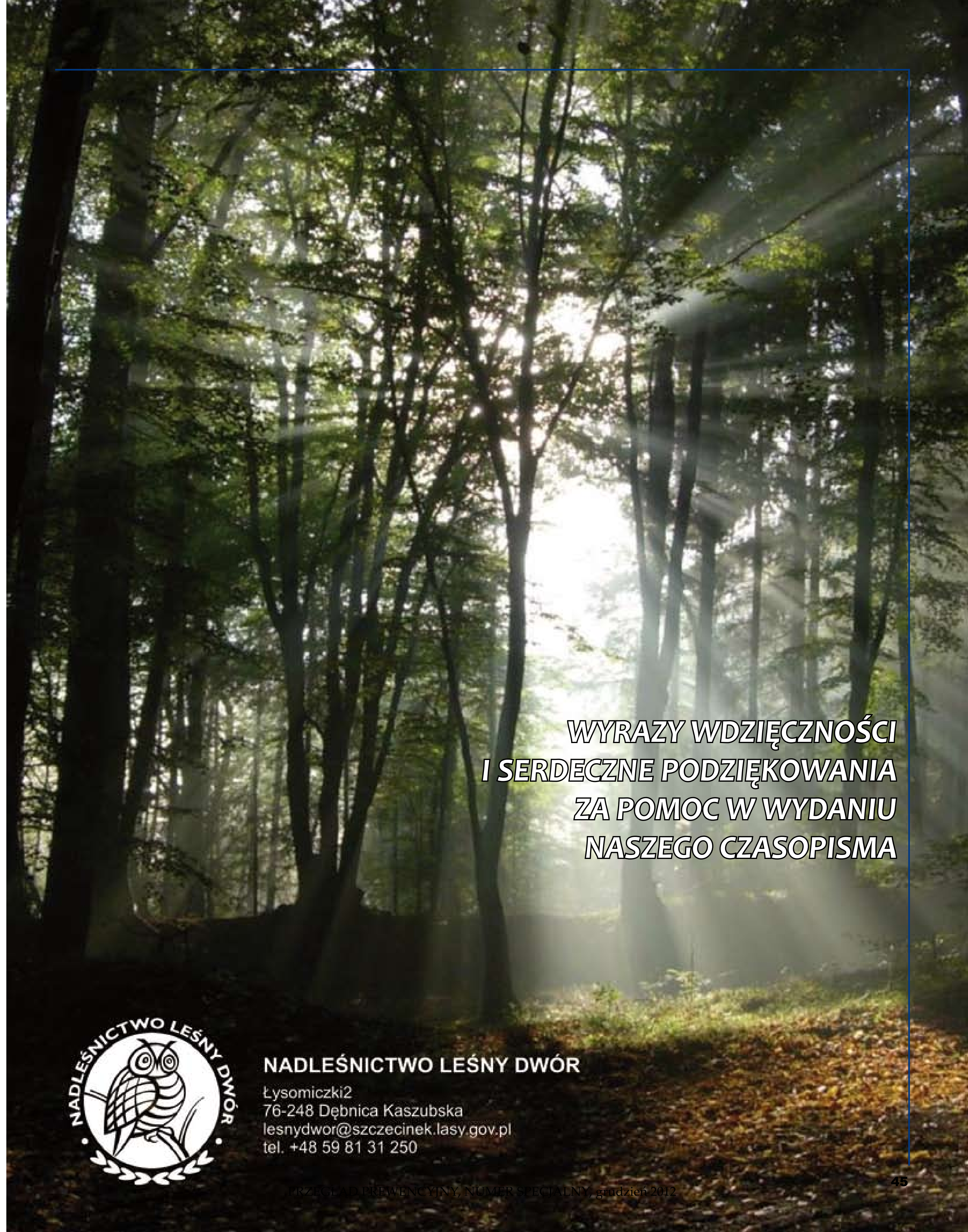
WYDAWCA
KOMENDANT SZKOŁY POLICJI W SŁUPSKU

ADRES REDAKCJI
Szkoła Policji w Słupsku
76-200 Słupsk
ul. Kilińskiego 42

ADRES INTERNETOWY
www.slupsk.szkolapolicji.gov.pl

POCZTA ELEKTRONICZNA
akaminska@slupsk.szkolapolicji.gov.pl
redaktor@slupsk.szkolapolicji.gov.pl

REDAKTOR NACZELNY - Aneta Kamińska-Nawrot
KOREKTA - Grażyna Szot
SKŁAD DTP / OPRACOWANIE GRAFICZNE - Marcin Jedynak

WYRAZY WDZIĘCZNOŚCI I SERDECZNE PODZIĘKOWANIA ZA POMOC W WYDANIU NASZEGO CZASOPISMA

NADLEŚNICTWO LEŚNY DWÓR

NADLEŚNICTWO LEŚNY DWÓR
Łysomiczki2
76-248 Dębnica Kaszubska
lesnydwor@szczecinek.lasy.gov.pl
tel. +48 59 81 31 250

WERSJA ELEKTRONICZNA DOSTĘPNA NA STRONIE:
www.slupsk.szkolapolicji.gov.pl